

പാശ്ചാത്യ ജ്ഞാനശാസ്ത്രം

ഉത്ഭവം, സ്വഭാവം, സാധ്യത, അതിരുകൾ, അറിവിന്റെ അവസ്ഥകൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമായു ചെയ്യുന്ന തത്ത്വചിന്തയുടെ ശാഖയായി എപ്പിസ്റ്റമോളജി നിർവചിക്കപ്പെടുന്നു. ഗ്രീക്ക് സോഫിസ്റ്റുകൾ അവരുടെ മുൻഗാമികളുടെ ആശയങ്ങളെ കർശനമായി പരീക്ഷിച്ചപ്പോഴാണ് എപ്പിസ്റ്റമോളജി പാശ്ചാത്യ തത്ത്വചിന്തയിൽ ആരംഭിച്ചത്. എപ്പിസ്റ്റമോളജിയുടെ അടിസ്ഥാന വിഷയങ്ങൾ പാശ്ചാത്യ ദാർശനിക പാരമ്പര്യത്തിനുള്ളിൽ കൂടുതൽ വികസിപ്പിച്ചെടുത്തു. പ്രത്യേകിച്ച് അറിവ്, വിശ്വാസം, നീതികരണം എന്നിവയുടെ സ്വഭാവം പര്യവേക്ഷണം ചെയ്ത ഡെസ്കാർട്ടസ്, ലോക്ക്, കാന്റ് തുടങ്ങിയ തത്ത്വചിന്തകരുടെ കൃതികളിലൂടെ.

അറിവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പാശ്ചാത്യ വീക്ഷണം ചരിത്രപരമായി ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് നേടിയെടുക്കുന്ന വിവരങ്ങളും (a posteriori) അന്തർലീനമായ അറിവും (a priori) തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിലാണ്; അതായത് "മുമ്പുള്ളതിൽ നിന്ന്" അല്ലെങ്കിൽ "ശേഷമുള്ളതിൽ നിന്ന്" എന്നാണ്. അനുഭവവാദ അന്വേഷണ രീതിയിലേക്കുള്ള രണ്ടാമത്തെ രീതിയുടെ പുരോഗതിയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, ആദ്യത്തേത് പരിശോധനയ്ക്ക് ഒരു യുക്തിസഹമായ സമീപനം വികസിപ്പിച്ചെടുത്തു, അറിവ് നേടുന്നതിൽ യുക്തിയുടെയും സഹജമായ ആശയങ്ങളുടെയും പങ്ക് ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. അവയെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഏതൊരു വ്യക്തിയിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമായി നിലനിൽക്കുന്ന കേവലവും സാർവത്രികവുമായ ആശയങ്ങളുടെയോ രൂപങ്ങളുടെയോ ഒരു ബോധം നിലവിലുണ്ടെന്ന് പ്ലേറ്റോ വാദിക്കുന്നു. അറിവ് നേടുന്നതിൽ, അറിഞ്ഞോട്ടിൽ യുക്തിസഹവും അനുഭവപരവുമായ രീതികൾക്ക് ഊന്നൽ നൽകി. കൂടാതെ, സാർവത്രികമായി പ്രസക്തമായ അടിസ്ഥാന വസ്തുതകളെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണയാണ് അറിവ് എന്ന വീക്ഷണം അദ്ദേഹം അംഗീകരിക്കുന്നു.

ജ്ഞാനശാസ്ത്രം പോലുള്ള ഒരു ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിന് എന്ത് ന്യായീകരണങ്ങളാണ് ഉള്ളത്? ബി.സി.ഇ. 384 മുതൽ 322 വരെ ജീവിച്ചിരുന്ന അറിസ്റ്റോട്ടിൽ, തത്ത്വചിന്ത അതുതത്തിന്റെയോ ആശയക്കുഴപ്പത്തിന്റെയോ ഒരു സംഭവനത്തോടെയാണ് ആരംഭിക്കുന്നത് എന്ന തന്റെ വാദത്തിലാണ് ഈ പ്രമേയം നിലനിൽക്കുന്നതെന്ന് വാദിക്കുന്നു. ഭൂമിയിലെ ഭൂരിഭാഗം വ്യക്തികൾക്കും അവരുടെ ചുറ്റുപാടുകളെ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ആഗ്രഹമുണ്ട്, കൂടാതെ പലരും അവർ നേരിടുന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നതിന് വിവിധ ആശയങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. നേരെമറിച്ച്, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിരവധി വശങ്ങളുടെ സങ്കീർണ്ണത കാരണം, മിക്ക വ്യക്തികളും ഒരു ഘട്ടത്തിൽ അവരുടെ ശ്രമങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയും അവർ നേടിയെടുത്ത ഗ്രാഹ്യത്തിന്റെ നിലവാരത്തിൽ സംതൃപ്തരാകുകയും ചെയ്യുന്നു, പലപ്പോഴും കൂടുതൽ ആഴത്തിലുള്ള അറിവ് പിന്തുടരുന്നതിനപകരം ലളിതമായ വിശദീകരണങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയോ അനിശ്ചിതത്വം സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു.

മറ്റ് വ്യക്തികളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, തത്ത്വചിന്തകർ പ്രപഞ്ചത്തെ ഏറ്റവും വിപുലമായ രീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കുക എന്ന ആശയത്താൽ ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു - ചിലർക്ക് അത്യന്തം ഭ്രാന്തമായി പോലും അവകാശപ്പെടാം. തൽഫലമായി, സമഗ്രവും വിവരണാത്മകമായി കൃത്യവും, വിശദീകരിക്കാൻ ശക്തവും, എല്ലാ വശങ്ങളിലും യുക്തിസഹമായി ന്യായീകരിക്കാവുന്നതുമായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്താൻ അവർ ശ്രമിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, അവർ സാധാരണ സമീപനത്തിനപ്പുറം അന്വേഷണ പ്രക്രിയയെ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നു, അത്തരം വിഷയങ്ങളിൽ അവർ ഒരു തത്ത്വചിന്ത രൂപപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന വാദം അതാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മിക്ക വ്യക്തികളെയും പോലെ എപ്പിസ്റ്റമോളജിസ്റ്റുകളും സാധാരണയായി അവരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നത് അവർക്ക് ഗണ്യമായ വിവരങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന അനുമാനത്തോടെയാണ്.

വ്യക്തികൾ തങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന അറിവിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ മുൻ അനുമാനങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അതിന്റെ വിശ്വാസ്യത കറയുന്നത് അവർ കൂടുതലായി തിരിച്ചറിയുന്നു. ഒരിക്കൽ ഏറ്റവും അചഞ്ചലമായ ബോധ്യങ്ങളായി അവർ കരുതിയിരുന്ന നിരവധി വിശ്വാസങ്ങൾ സംശയാസ്പദമോ തെറ്റോ ആണെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ അനിശ്ചിതത്വങ്ങൾ പ്രത്യേക അറിവിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്.

തത്ത്വചിന്താസം, യുക്തി, ധാർമ്മികത എന്നിവയ്ക്കൊപ്പം, തത്ത്വചിന്തയുടെ നാല് പ്രധാന ശാഖകളിൽ ഒന്നാണ് ജ്ഞാനശാസ്ത്രം. നിരവധി ജ്ഞാനശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന ഒരു ദാർശനിക ശാഖയാണിത്. അറിവിന്റെ സ്വഭാവം, ഉത്ഭവം, അതിരുകൾ എന്നിവ പരിശോധിക്കുന്ന ഒരു മേഖലയാണിത്. അറിവിന്റെ ഉത്ഭവത്തെയും അതിന്റെ സാധ്യതയുടെ മാനദണ്ഡങ്ങളെയും ഇത്

അന്വേഷിക്കുന്നു. 'ജ്ഞാനശാസ്ത്രം' എന്ന പദം ഗ്രീക്ക് പദങ്ങളായ 'എപ്പിസ്തേം', 'ലോഗോസ്' എന്നിവയിൽ നിന്നാണ് ഉരുത്തിരിയുന്നത്, യഥാക്രമം 'അറിവ്', 'യുക്തി' എന്നിവ അർത്ഥമാക്കുന്നു. ജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ അറിവിന്റെ ശാസ്ത്രം എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അറിവ് യഥാർത്ഥ്യത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ അതോ വസ്തുതകളുമായി പൊരുത്തപ്പെടാത്ത വിധിന്യായങ്ങൾ അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന അന്വേഷണത്തെയാണ് ഇത് അടിസ്ഥാനമാക്കി ചെയ്യുന്നത്. പുരാതന ഗ്രീക്കുകാർ മുതൽ സമകാലിക വരെ നീളുന്ന ഒരു സമ്പന്നമായ ചരിത്രമാണ് ജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തിനുള്ളത്, പ്രായോഗികമായി എല്ലാ പ്രമുഖ തത്ത്വചിന്തകരും അതിന്റെ വികാസത്തിന് സംഭാവന നൽകുന്നു.

ജ്ഞാനശാസ്ത്ര പഠനത്തിനിടയിൽ, അറിവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിവിധ ജ്ഞാനശാസ്ത്രജ്ഞർ എത്തിച്ചേർന്ന വൈവിധ്യമാർന്ന കണ്ടെത്തലുകൾ പലപ്പോഴും നേരിടേണ്ടിവരുന്നു. ചില ജ്ഞാനശാസ്ത്രജ്ഞർ വാദിക്കുന്നത് അറിവിന് ഒരു വസ്തുവിന്റെ നിലനിൽപ്പ് അനിവാര്യമാണെന്ന്. തൽഫലമായി, എല്ലാ അറിവും ജ്ഞാനിയെയും ജ്ഞാനത്തെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു, എന്നിരുന്നാലും ചിലർ വാദിക്കുന്നത് ജ്ഞാനിയുടെ കൈവശമുള്ള അറിവ് ജ്ഞാനത്തിന്റെ അറിവിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണെന്നും ഇത് അറിവിന്റെ സ്വഭാവത്തെയും യഥാർത്ഥ്യവുമായുള്ള അതിന്റെ ബന്ധത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകളിലേക്ക് നയിക്കുന്നു എന്നാണ്. തൽഫലമായി, ജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത നിർവ്വചനങ്ങളും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും അറിവിന്റെ നിരവധി സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ വ്യാപനത്തിന് കാരണമായിട്ടുണ്ട്. അറിവിന്റെ നാല് പ്രധാന സിദ്ധാന്തങ്ങൾ യുക്തിവാദം, അനുഭവവാദം, അറിവിന്റെ വിമർശനാത്മക സിദ്ധാന്തം, അവബോധവാദം എന്നിവയാണ്. നിരവധി സിദ്ധാന്തങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും, മുകളിൽ പറഞ്ഞ നാല് സിദ്ധാന്തങ്ങളിലാണ് ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നത്, അവയാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനം. ഈ ആശയങ്ങളെല്ലാം വിശ്വാസത്തിന്റെ സ്വഭാവം, ന്യായീകരണം, മനുഷ്യന്റെ ധാരണയുടെ പരിധികൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള അറിവിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. ജ്ഞാനശാസ്ത്രജ്ഞർക്കിടയിലെ പരസ്പര വിമർശനം തത്ത്വചിന്തയ്ക്കുള്ളിൽ ഒരു ആകർഷകമായ മേഖല സൃഷ്ടിച്ചു.

'അറിവ്' എന്നർത്ഥം വരുന്ന 'എപ്പിസ്തേം' എന്ന ഗ്രീക്ക് പദത്തിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ പാശ്ചാത്യ ജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തിന്റെ ചരിത്രം, വിവിധ സമീപനങ്ങളിലൂടെ അറിവിനെ നിർവ്വചിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന രണ്ട് ദാർശനിക വിദ്യാലയങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഇന്ദ്രിയാനുഭവത്തിന് പുറത്തുള്ള യുക്തിസഹമായ ചിന്തയിൽ നിന്നാണ് അറിവ് ഉണ്ടാകുന്നതെന്ന് യുക്തിവാദം വാദിക്കുന്നു, അതേസമയം ഇന്ദ്രിയാനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നാണ് അറിവ് ഉണ്ടാകുന്നതെന്ന് അനുഭവവാദം വാദിക്കുന്നു. ഇമ്മാനുവൽ കാന്റ് ആവിഷ്കരിച്ച വിമർശനാത്മക തത്ത്വചിന്ത ഒരു ദാർശനികമാണ്.

യുക്തിവാദത്തെയും അനുഭവവാദത്തെയും ഒരേസമയം വിമർശിക്കുന്ന ഒരു ചട്ടക്കൂട്, തുടർന്ന് അവ രണ്ടും തമ്മിൽ ഒരു സമന്വയം സ്ഥാപിക്കുന്നു.

യുക്തിവാദം

യുക്തിവാദ തത്ത്വചിന്തയിൽ, യുക്തിയെ അറിവിന്റെ ഉറവിടമായി കണക്കാക്കുന്നു. ഗ്രീക്ക് തത്ത്വചിന്തയിലെ പ്രധാന വ്യക്തികളായ എലിയാറ്റിക്സ്, അറിവിന്റെ ഉറവിടമെന്ന നിലയിൽ ഇന്ദ്രിയാനുഭവത്തേക്കാൾ യുക്തിക്ക് മുൻഗണന നൽകുന്നതിനുള്ള അടിത്തറയിട്ടു. പ്ലാറ്റോണിസം ഈ മുൻഗണനയെ ഗണ്യമായി സ്വാധീനിച്ചു. മറുവശത്ത്, സമകാലിക പാശ്ചാത്യ തത്ത്വചിന്തയുടെ സ്ഥാപകനായി പലപ്പോഴും കണക്കാക്കപ്പെടുന്ന ഡെസ്കാർട്ട്സ്, യുക്തിയുടെ സത്തയെ വ്യക്തിപരമാക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ അറിവ് നേടുന്നതിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം യുക്തിയിലൂടെയാണെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു, യഥാർത്ഥ്യവും മിഥ്യയും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചറിയാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്ന സംവിധാനമാണിതെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. സ്പിനോസയെയും ലെയ്ബ്നിസിനെയും പ്രമുഖ യുക്തിവാദികളായി കണക്കാക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ പ്രത്യേക അടിസ്ഥാന സത്യങ്ങൾ അന്തർലീനമാണെന്നും യുക്തിയാൽ സത്യമാണെന്ന് അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും യുക്തിവാദികൾ വാദിക്കുന്നു. ഈ തത്വങ്ങളാണ് യഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ അടിത്തറയെന്ന് അവർ വാദിക്കുന്നു. തൽഫലമായി, അറിവ് നേടുന്നതിലും ന്യായീകരിക്കുന്നതിലും സഹായമില്ലാത്ത യുക്തിക്ക് മുൻഗണന നൽകുന്ന ഒരു തത്ത്വശാസ്ത്രമാണ് യുക്തിവാദം എന്ന് ഞങ്ങൾ വാദിക്കുന്നു.

യൂക്തിവാദത്തിനെതിരെ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട ചില പ്രധാന വിമർശനങ്ങൾ ഇവയാണ്:

•യൂക്തിവാദം എന്ന ആശയം അറിവ് നേടുന്നതിൽ ഇന്ദ്രിയ ധാരണയ്ക്ക് ദ്വിതീയ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, വിമർശകർ അത് തെറ്റാണെന്ന് വാദിക്കുന്നു.

•ആശയങ്ങളുടെ സഹജത്വത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന് യൂക്തിവാദികൾ ഒരു ന്യായീകരണവും നൽകുന്നില്ല, സഹജമായ ആശയങ്ങളുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിച്ച് അവർ ഒരു സമവായത്തിലെത്തുന്നില്ല.

അനുഭവവാദം

അനുഭവജ്ഞാനമാണ് അറിവിന്റെ ഏക ഉറവിടം എന്ന് പല തത്ത്വചിന്തകരും വാദിക്കുന്നു. അറിവ് നേടുന്നതിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം ഒരാളുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ സംഭവനങ്ങളിലൂടെയാണെന്ന് അവർ വാദിക്കുന്നു, അതായത് എല്ലാ അറിവും അവബോധത്തെയോ യൂക്തിയെയോ മാത്രം ആശ്രയിക്കുന്നതിനപകരം നിരീക്ഷിക്കാവുന്നതും അളക്കാവുന്നതുമായ പ്രതിഭാസങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതായിരിക്കണം. "അനുഭവവാദം" എന്ന പദം ആശയത്തെയും അനുബന്ധ മനോഭാവത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇന്ദ്രിയാനുഭവമാണ് എല്ലാ യഥാർത്ഥ അറിവുകളുടെയും അടിത്തറ എന്ന ബോധ്യം അവർ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു, അറിവും അനുഭവവും തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധം കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ അവർ ശ്രമിക്കുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് തത്ത്വചിന്തകനായ ജോൺ ലോക്ക്, നിലവിലെ അനുഭവവാദത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു പ്രധാന കളിക്കാരനാണ്. ആന്തരിക സങ്കല്പങ്ങളുടെ സിദ്ധാന്തത്തെ അനുഭവവാദികൾ തർക്കിക്കുന്നു കാരണം അവ

എല്ലാ അറിവും ഇന്ദ്രിയാനുഭവത്തിൽ നിന്നാണ് വരുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു. "മനുഷ്യരാശി നേടിയ ഏതൊരു അറിവും അടിസ്ഥാനപരമായി അനുഭവത്തിൽ വേരുന്നിയതും അതിനെ ആശ്രയിക്കുന്നതുമാണ്," ജി.ടി.ഡബ്ല്യു. പാട്രിക് പറഞ്ഞു. "അനുഭവം അസ്തിത്വത്തിന്റെ പ്രേരണയായി വർത്തിക്കുന്നു." എല്ലാ വിവരങ്ങളുടെയും അടിത്തറയാണ് സംഭവനം, ആത്യന്തികമായി, നമ്മുടെ എല്ലാ ചിന്തകളെയും ഇന്ദ്രിയാനുഭവങ്ങളിലേക്ക് വാറ്റിയെടുക്കാൻ കഴിയും. അനുഭവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള സാമാന്യവൽക്കരണങ്ങൾ ഉയർന്ന നിലവാരമുള്ള അറിവ് നേടുന്നതിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗമാണ്, കാരണം അവ നമ്മുടെ ഇന്ദ്രിയ ഇടപെടലുകളെയും നിരീക്ഷണങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി ലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരാനും പ്രവചനങ്ങൾ നടത്താനും നമെ അനുവദിക്കുന്നു. അനുഭവവാദത്തിന്റെ പാരമ്യത ഡേവിഡ് ഹൂമിന്റെ തത്ത്വചിന്തയിൽ കാണപ്പെടുന്ന തരത്തിലുള്ള സംശയമാണ്. സങ്കല്പങ്ങൾ തന്നെ നമ്മുടെ അറിവിന്റെ വസ്തുക്കളാണെന്ന ധാരണയെ നിരാകരിക്കുന്നതിലൂടെയാണ് ഹൂമിന്റെ തത്ത്വചിന്തയെ നിർവചിക്കുന്നത്. അനുഭവവാദത്തിന്റെ നിരവധി വിമർശനങ്ങളിൽ ഒന്ന്, അത് അനുഭവപരമായ ഡാറ്റയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്.

•ഗർഭധാരണത്തിന് മതിയായ വിശദീകരണം നൽകുന്നതിൽ അത് പരാജയപ്പെടുന്നു.

•ഗർഭധാരണത്തിന് മതിയായ വിശദീകരണം നൽകുന്നതിൽ അത് പരാജയപ്പെടുന്നു.

•അത് സമകാലിക മനഃശാസ്ത്രത്തിന് വിരുദ്ധമാണ്.

•ആശയങ്ങളും ആശയങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയും അറിവും ആശയങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെയും വ്യക്തമാക്കുന്നതിൽ ഇത് പരാജയപ്പെടുന്നു.

•സംഭവനങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലും ആശയവൽക്കരണ പ്രക്രിയയിലും മനസ്സ് വളരെയധികം മുഴുകിയിരിക്കുന്നതിനാൽ, ആശയങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്ന സമയത്ത് മനസ്സ് നിഷ്ക്രിയമാണെന്ന വാദം തെറ്റാണ്.

വിജ്ഞാനത്തിന്റെ വിമർശനാത്മക സിദ്ധാന്തം

പാശ്ചാത്യ തത്ത്വചിന്തയിൽ കാന്റിന്റെ ആവിർഭാവത്തിന് മുമ്പ്, പ്രധാന വിദ്യാലയങ്ങൾ അനുഭവവാദവും യൂക്തിവാദവുമായിരുന്നു.

ജോൺ ലോക്കും ബെർക്ക്ലിയും ആദ്യത്തേതിന്റെ പരിണാമത്തിന് സംഭാവന നൽകി, അതേസമയം ഡേവിഡ് ഹ്യൂമിന്റെ ദാർശനിക രചനകൾ ഈ ബൗദ്ധിക പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അഗ്രമായിരുന്നു. ഡെസ്കാർട്ടസ് രണ്ടാമത്തേതിന് തുടക്കമിട്ടു. സ്വിനോസ അത് മെച്ചപ്പെടുത്തി, ലെബ്നിസ് തന്റെ രചനകളിൽ അതിനെ അതിന്റെ അഗ്രത്തിലേക്ക് ഉയർത്തി. എല്ലാ അറിവും ഒരു മുൻഗണനയാണെന്ന് ലെബ്നിസ് വാദിച്ചു. അതേസമയം അനുഭവപരമായ തെളിവുകൾ മാത്രമേ ഏതൊരു തത്ത്വചിന്തയെയും പിന്തുണയ്ക്കൂ എന്ന് ഹ്യൂം വാദിച്ചു. ഗണിതവും ശാസ്ത്രവും മാത്രമേ സങ്കല്പിക്കാവുന്നതുള്ളൂവെന്നും, അനുഭവത്തിനപ്പുറം ഒന്നുമില്ലാത്തതിനാൽ തത്ത്വചിന്ത അസാധ്യമാണെന്നും ഹ്യൂം വാദിച്ചു. ഇത് അനുഭവവാദത്തിലുള്ള കാന്റിന്റെ വിശ്വാസത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്തി. യൂക്ലിഡിന്റെയും അനുഭവവാദത്തിന്റെയും ദാർശനിക പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു സമന്വയം സ്ഥാപിക്കുക എന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. തന്റെ പ്രസിദ്ധമായ ക്രിട്ടിക് ഓഫ് പ്യൂവർ റീസണിൽ ലെബ്നിസിന്റെ മുൻഗണന അദ്ദേഹം എടുക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശനാത്മകമായ അറിവിന്റെ സിദ്ധാന്തം വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീക്ഷണകോണിൽ, യൂക്ലിഡിനും ഉറപ്പിക്കുന്നത് പോലെ അറിവ് പൂർണ്ണമായും ഒരു മുൻഗണനയല്ല, അനുഭവവാദം മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നത് പോലെ പൂർണ്ണമായും ഒരു പിൻഗണനയുമല്ല. അറിവ് ആ രണ്ട് ആശയങ്ങളുടെയും ഭാഗമല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. അനുഭവവാദവും യൂക്ലിഡിനും രണ്ടും പിടിവാശിയാണെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു; ആദ്യത്തേത്

സംവേദനങ്ങളുടെ സാധ്യതയെ അംഗീകരിക്കുകയും, രണ്ടാമത്തേത് സ്വതസിദ്ധമായ ആശയങ്ങളുടെ നിലനിൽപ്പിനെ അനുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. യൂക്ലിഡിനും അനുഭവവാദത്തിനുമിടയിൽ തന്നെ പിടിവാശിയുള്ളതാണെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. തൽഫലമായി, ഹ്യൂം മുന്നോട്ടുവച്ച സംശയാസ്പദമായ നിഗമനങ്ങൾക്ക് നിർണായകമായ ഒരു ഖണ്ഡനം നൽകിയ ആദ്യ തത്ത്വചിന്തകൻ കാന്റ് ആയിരുന്നു. അനുഭവവാദത്തെയും യൂക്ലിഡിനെയും കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശനം രണ്ട് ദാർശനിക സൂക്ഷ്മങ്ങളും മുൻവിധിയോടെയുള്ളതാണെന്നും ഒരു പരിമിതമായ സന്ദർഭത്തിനുള്ളിൽ മാത്രമേ സാധ്യതയുള്ളൂവെന്നും തെളിയിച്ചു. ഇത് ആത്യന്തികമായി ഓരോ സൂട്ടിന്റെയും പരിമിതികളെ മറികടക്കുന്ന അറിവിനെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ സമഗ്രമായ ധാരണയിലേക്ക് നയിച്ചു. രണ്ട് ദാർശനിക സൂക്ഷ്മങ്ങളെയും സംയോജിപ്പിച്ച് നമുക്ക് അറിവിന്റെ പ്രകൃതി വ്യക്തമാക്കാമെന്നും അദ്ദേഹം ചിത്രീകരിച്ചു. അനുഭവപരമായ നിരീക്ഷണത്തിന്റെയും യൂക്ലിഡിനുമായ ചിന്തയുടെയും സമന്വയം യഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ സമഗ്രമായ ധാരണയിലേക്ക് നയിക്കുമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ വിവരങ്ങൾ നേടുന്നതിന് സഹായിക്കുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ടെങ്കിലും, മനുഷ്യാനുഭവത്തിന്റെയും ഗ്രാഹ്യത്തിന്റെയും അടിത്തറ സംവേദനം മാത്രമാണെന്ന് അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുന്നില്ല. മാനസിക പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ അവബോധം മനസ്സിന്റെ നിലനിൽപ്പിനെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബോധ്യത്തിന് അടിവരയിടുന്നു, ചിന്തകളും വികാരങ്ങളും പോലുള്ള വൈജ്ഞാനിക പ്രക്രിയകൾക്ക് കേവലം ഇന്ദ്രിയ ഇൻപുട്ടിനപ്പുറം യഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ധാരണയിൽ ഒരു പ്രധാന സ്വാധീനമുണ്ടെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

അറിവ് സമ്പാദിക്കുന്നത് സിന്തറ്റിക് എ പ്രയോറി വിധിന്യായങ്ങളുടെ സാധ്യതയെ അനുവദിക്കുന്നുവെന്ന് കാന്റ് നിഗമനം ചെയ്യുന്നു, അങ്ങനെ തത്ത്വചിന്തയുടെ പ്രായോഗികത സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. പ്രമാണങ്ങളില്ലാത്ത ശുദ്ധമായ സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യമില്ലെന്നും, ആശയങ്ങളില്ലാത്ത ശുദ്ധമായ സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് ദൃശ്യതയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു, തത്ത്വചിന്തയിൽ അർത്ഥവത്തായ ധാരണയ്ക്ക് രണ്ട് ഘടകങ്ങളും അത്യാവശ്യമാണെന്ന് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. യൂക്ലിഡോ ഇന്ദ്രിയാനുഭവമോ വേർതിരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ യഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ ധാരണ നൽകാൻ കഴിയില്ലെന്ന് കാന്റ് തന്റെ വിമർശനാത്മക അറിവ് സിദ്ധാന്തത്തിലൂടെ വാദിച്ചു.

അവബോധവാദം

അവബോധവാദത്തിന്റെ വക്താക്കൾ വാദിക്കുന്നത് അവബോധം അറിവിന്റെ ഉപകരണമായി വർത്തിക്കുന്നു എന്നാണ്, ചുരുക്കത്തിൽ പ്രപഞ്ചത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ യൂക്ലിഡും ബുദ്ധിയും അപര്യാപ്തമാണെന്ന് അവർ കരുതുന്നു. ഫ്രഞ്ച് തത്ത്വചിന്തകനായ ഹെൻറി ബെർഗ്സൺ അടുത്തിടെ അവബോധവാദത്തിന്റെ വക്താവായി ഉയർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. യഥാർത്ഥ അറിവിന് ഉത്തരവാദി അവബോധമാണെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതുന്നു, അതേസമയം യഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണതകൾ ഗ്രഹിക്കാനുള്ള കഴിവ് പരിമിതമാണെന്ന് ബുദ്ധിയെ അദ്ദേഹം വിമർശിക്കുന്നു. ജി.ടി.ഡബ്ല്യു. പാട്രിക് വാദിക്കുന്നത്, "യഥാർത്ഥ്യത്തെ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം അവബോധമാണ്." "അവബോധം ഒരു ചലനാത്മക അന്തരീക്ഷത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു, അത് എപ്പോഴും

"സർഗ്ഗാത്മകതയുടെ സാരാംശം ബൗദ്ധിക അറിവിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണമായും അപ്രത്യക്ഷമാണ്; അവബോധജന്യമായ അനുഭവത്തിന് മാത്രമേ അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള കൃത്യമായ ധാരണ നൽകാൻ കഴിയൂ. ബെർഗ്സൺ ബുദ്ധിയെ നിരവധി കാരണങ്ങളാൽ വിമർശിക്കുന്നു,

പ്രത്യേകിച്ച് നമ്മുടെ യാഥാർത്ഥ്യവുമനുഭവത്തെ വളച്ചൊടിക്കാനുള്ള അതിന്റെ പ്രവണത. അദ്ദേഹം ബൗദ്ധിക അറിവിനെ ആശയപരമായ അറിവായി നിർവചിക്കുന്നു, അതിന്റെ സ്ഥിരവും വിശകലനപരവും ആപേക്ഷികവുമായ സ്വഭാവം കൊണ്ട് ഇത് വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ബൗദ്ധിക അറിവിനെ ആശയപരമായ അറിവായി നിർവചിക്കുന്നു.

സ്ഥിരവും വിശകലനപരവും ആപേക്ഷികവുമായ സ്വഭാവത്താൽ വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. നേരെമറിച്ച്, നമ്മുടെ അവബോധം ഉപയോഗിക്കുന്നത് നമ്മുടെ ചുറ്റുമുള്ള പരിസ്ഥിതിയുമായി ഐക്യത്തിന്റെ ഒരു വികാരം ജനിപ്പിക്കുന്നു, ഇത് ബൗദ്ധിക അറിവിന്റെ കൂടുതൽ വേർപിരിഞ്ഞ സ്വഭാവവുമായി വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അവബോധജന്യമായ അറിവ് നമ്മുടെ അനുഭവങ്ങളെ ആഴത്തിലുള്ള വൈകാരിക ബന്ധത്തിലേക്കും മനസ്സിലാക്കലിലേക്കും എങ്ങനെ നയിക്കുമെന്ന് എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. അവബോധം ഒരു നിർണ്ണായകവും സമഗ്രവുമായ അറിവാണ്. അതിന്റെ ചലനാത്മകവും കൃത്രിമവും കേവലവുമായ സ്വഭാവം കാരണം, ഇത് നമ്മുടെ ചുറ്റുമുള്ള യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ഒരു ആന്തരിക ചിത്രം നൽകുന്നു, ഇത് വസ്തുനിഷ്ഠമായ വസ്തുതകളുമായി പൊരുത്തപ്പെടാത്ത ആത്മനിഷ്ഠമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാം, ഇത് നമുക്ക് ചുറ്റുമുള്ള ലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണകളോ തെറ്റിദ്ധാരണകളോ ഉണ്ടാക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. ബെർഗ്സന്റെ അവബോധവാദ സിദ്ധാന്തം ഇനിപ്പറയുന്ന പോയിന്റുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള വിമർശനത്തിന് വിധേയമാണ്. തത്ത്വചിന്തയ്ക്ക് അവബോധത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മാത്രം യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള യുക്തിസഹമായ ധാരണ നൽകാൻ കഴിയില്ല, കാരണം അത് ബൗദ്ധിക അറിവിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു, അത്തരമൊരു വിക്ഷണം നൽകാൻ കഴിവില്ല. ബുദ്ധിയും അവബോധവും അത്യാവശ്യമാണ്, കൂടാതെ രണ്ടിനും സ്വതന്ത്രമായി വിവരങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്യാനും സമന്വയിപ്പിക്കാനുമുള്ള കഴിവ് ഉണ്ടായിരിക്കണം. അവബോധം ഒരു യുക്തിസഹമായ നിഗമനത്തിൽ കലാശിക്കണം. ബെർഗ്സൺ തന്റെ അവബോധത്തിന്റെ ഫലത്തിനായി ഒരു യുക്തിസഹമായ വാദം നൽകുന്നു.

സത്യത്തിന്റെ കറസ്പോണ്ടൻസ് സിദ്ധാന്തം

സത്യത്തിന്റെ കത്തിടപാടുകളുടെ സിദ്ധാന്തത്തെ ഇടയ്ക്കിടെ "അനുയോജ്യതാ സിദ്ധാന്തം" എന്ന് വിളിക്കുന്നു. "എക്സിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു വിശ്വാസം", "യാഥാർത്ഥ്യത്തിലെ അതേ എക്സ്" എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു അനുബന്ധ വസ്തുത എന്നിവ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം നിലനിർത്തുന്നതിലൂടെയാണ് സത്യം നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന് ഈ സിദ്ധാന്തം വാദിക്കുന്നു. ഈ ബന്ധം നിലനിർത്തുന്നതിലൂടെയാണ് സത്യം നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന് ഈ ആശയം ഉറപ്പിക്കുന്നു. ഇതിനെയാണ് നമ്മൾ "സാമാന്യബുദ്ധിയുടെ സിദ്ധാന്തം" എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. മറ്റ് വിശ്വാസങ്ങളുമായോ മറ്റുള്ളവരുടെ വിശ്വാസങ്ങളുമായോ ഉള്ള ബന്ധത്തെക്കാൾ, ബാഹ്യ ഭൗതിക യാഥാർത്ഥ്യവുമായുള്ള അതിന്റെ ബന്ധത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഏതൊരു ചിന്തയും ശരിയോ തെറ്റോ ആയി സാധൂകരിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന് ഞങ്ങൾ സാധാരണയായി അനുമാനിക്കുന്നു. ഈ വിക്ഷണം വ്യക്തമാക്കുന്നതിന്, ഇനിപ്പറയുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ പരിഗണിക്കുക: എന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു കിംഗ് സൈസ് കിടക്ക ഉണ്ടെന്ന എന്റെ വാദം എന്റെ വീടിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രത്യേക വസ്തുതയുമായി യോജിപ്പിച്ചാൽ മാത്രമേ സാധ്യതയുള്ളൂ; നേരെമറിച്ച്, എന്റെ വീടിനുള്ളിൽ ഒരു പർവ്വതം ഉണ്ടെന്ന വിശ്വാസം അസാധ്യമാണ്, കാരണം അത് ആ നിർദ്ദിഷ്ട വസ്തുതയുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, ബാഹ്യ-ഭൗതിക മേഖലയിൽ നിന്നുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രമേ ഞങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളവയെങ്കിലും, ആന്തരികമോ അനുഭവപരമോ ആയ ലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ധാരണകൾക്കും ഈ സിദ്ധാന്തം പ്രസക്തമാണ്. രണ്ട് ദിവസം മുമ്പ് ഭയങ്കരമായ ഒരു തലവേദന സഹിച്ചു എന്ന എന്റെ വാദത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന ഏക തെളിവ് അത്തരം വേദനയെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ യഥാർത്ഥ അനുഭവമാണ്. ഈ ആശയത്തിന്റെ ഒരു സ്ക്രീമാറ്റിക് പ്രാതിനിധ്യം ഇനിപ്പറയുന്നതായി കാണപ്പെടാം:

ഐഡന്റിറ്റി തിയറി

മനസ്സിന്റെ തത്ത്വചിന്തയിലെ ഒരു പ്രധാന ചിന്താധാരയായ ഐഡന്റിറ്റി തിയറി, മാനസികാവസ്ഥകളുടെ ഗുണവിശേഷങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രീയ വിശദീകരണം നൽകാൻ ലക്ഷ്യമിടുന്നു, ഇത് മൈൻഡ്-ബ്രെയിൻ ഐഡന്റിറ്റി തിയറി എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. മാനസികാവസ്ഥകൾ ഭൗതിക മണ്ഡലത്തിനപ്പുറമുള്ള അസ്തിത്വങ്ങളിൽ നിന്ന് വേർപെട്ടതോ കറുത്തുവരുന്നതോ അല്ലെന്ന് ഈ സിദ്ധാന്തം വാദിക്കുന്നു; പകരം, അവ അനുഭവിക്കുന്ന ഭൗതികാവസ്ഥകൾക്ക് സമാനമാണ്.

തലച്ചോറിലൂടെ. വേദന, ആനന്ദം, വിശ്വാസം, ധാരണ, വികാരം തുടങ്ങിയ വികാരങ്ങൾ നാഡീവ്യവസ്ഥയിലെ അതുല്യമായ ന്യൂറോണൽ പ്രക്രിയകളുടെ ഫലം മാത്രമാണെന്ന് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മാനസിക അനുഭവങ്ങൾ തലച്ചോറിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലം മാത്രമല്ല; മറിച്ച്, അവ മനുഷ്യാനുഭവപരമായ പദാവലിയിൽ വ്യക്തമാക്കിയ മസ്തിഷ്ക പ്രവർത്തനമാണ്. മനസ്സ് ശരീരത്തിൽ നിന്ന് വേറിട്ട് ഒരു

ഭൗതികമല്ലാത്ത അസ്തിത്വമാണെന്ന് വാദിക്കുന്ന റെനെ ഡെസ്കാർട്ട്സുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ദ്വന്ദ്വവാദ വീക്ഷണത്തെ ഈ പ്രബന്ധം ശക്തമായി എതിർക്കുന്നു. സിദ്ധാന്തം ഈ വീക്ഷണത്തെ അസന്ദിഗ്ധമായി തള്ളിക്കളയുന്നു, പകരം ഒരു ഐഡന്റിറ്റി സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഭൗതികമല്ലാത്ത മനസ്സിന്റെ വാദം ശാസ്ത്രീയമായി അനാവശ്യവും ദാർശനികമായി തർക്കവിഷയവുമാണെന്ന് ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം വാദിക്കുന്നു, പ്രത്യേകിച്ചും അത് ഒരു നോൺ-ഫിസിക്ക് അസ്തിത്വവും ഒരു ഭൗതിക ശരീരവും തമ്മിലുള്ള പ്രതിപ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വെല്ലുവിളി നിറഞ്ഞ അന്വേഷണങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുന്നതിനാൽ. എല്ലാ മാനസിക അനുഭവങ്ങളെയും തത്വത്തിൽ, ഭൗതികവും ന്യൂറോളജിക്കൽ പ്രക്രിയകളിലൂടെ വ്യക്തമാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം വാദിക്കുന്നു, മറ്റ് പ്രകൃതി പ്രതിഭാസങ്ങൾക്ക് ഭൗതിക ശാസ്ത്രങ്ങൾ നൽകുന്ന വിശദീകരണങ്ങൾക്ക് സമാനമാണ്.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യത്തിലാണ് ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം ഉത്ഭവിച്ചത്, നാഡീശാസ്ത്രം, മനഃശാസ്ത്രം, ശാസ്ത്ര തത്ത്വചിന്ത എന്നിവയിലെ ദ്രുതഗതിയിലുള്ള പുരോഗതിയുടെ സവിശേഷതയായിരുന്നു അത്. യാഥാർത്ഥ്യം അന്തർലീനമായി ഭൗതികമാണെന്നും അത് മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും വിശ്വസനീയമായ മാർഗ്ഗം ശാസ്ത്രീയ രീതികളാണെന്നും എടുത്തുകാണിച്ച വിശാലമായ ശാസ്ത്രീയ ഭൗതികവാദ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു ഘടകമായിരുന്നു ഈ പ്രസ്ഥാനം. നാഡീശാസ്ത്രത്തിലെ പുരോഗതിയും പെരുമാറ്റവാദത്തിലും കാർട്ടീഷ്യൻ ദ്വന്ദ്വവാദത്തിലുമുള്ള അതുപോലെയും സ്വാധീനിച്ച യു.ടി. പ്ലേസ്, ജെ.ജെ.സി. സ്മിത്ത്, ഹെർബർട്ട് ഫെയ്ഗൽ തുടങ്ങിയ തത്ത്വചിന്തകർ മാനസികാവസ്ഥകളെ തലച്ചോറിന്റെ അവസ്ഥകളുമായി തുല്യമാക്കണമെന്ന് വാദിച്ചു. ശാസ്ത്രീയ വെളിപ്പെടുത്തലുകൾ മിന്നൽ, വൈദ്യുത ഡിസ്ചാർജ് പോലുള്ള വ്യത്യസ്ത പ്രതിഭാസങ്ങളെ എങ്ങനെ ഒരുപോലെ സംയോജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതിന് സമാനമാണ് ഇത്. ഈ ചർച്ചയിൽ, മനസ്സിന്റെ തത്ത്വചിന്തയെ ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിന്റെ കണ്ടെത്തലുകളും രീതിശാസ്ത്രങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുത്താനുള്ള ഒരു പ്രധാന ശ്രമത്തെ ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

പെരുമാറ്റവാദത്തിന്റെ പരിമിതികൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, മനസ്സിന്റെ സ്വത്വ സിദ്ധാന്തം എന്നറിയപ്പെടുന്ന സമകാലിക ഭൗതികവാദം ഒരു യുക്തിസഹമായ പ്രതികരണം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. മനസ്സും തലച്ചോറും ഒരേപോലുള്ള അസ്തിത്വങ്ങളാണെന്ന് ഈ സിദ്ധാന്തം വാദിക്കുന്നു. മാനസികാവസ്ഥകളും പ്രക്രിയകളും തലച്ചോറിന്റെ പര്യായങ്ങളാണെന്ന ആശയത്തെയാണ് 'വെബർ-സ്റ്റെപ്പ് ഓൺടോളജി' എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. മാനസിക പ്രക്രിയകൾക്ക് ഒരു കാര്യകാരണവും വിശദീകരണപരവുമായ പങ്ക് നൽകാൻ അനുവദിക്കുന്നതിലൂടെ, അതുവഴി ശാരീരിക മസ്തിഷ്ക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ആത്മനിഷ്ഠമായ അനുഭവങ്ങൾക്കും ഇടയിലുള്ള വിടവ് നികത്തുന്നതിലൂടെ പെരുമാറ്റവാദത്തിലെ ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ ആശയത്തിന്റെ ഗുണങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിയ ശേഷം, ഇപ്പോൾ നമുക്ക് അത് കൂടുതൽ വിശദമായി പരിശോധിക്കാം. മാനസികാവസ്ഥകളും പെരുമാറ്റവും തമ്മിലുള്ള യുക്തിസഹമായ ബന്ധത്തെ ഈ സിദ്ധാന്തം തിരിച്ചറിയുന്നു, "എന്റെ ദാഹം കാരണം ഞാൻ കുടിച്ചു" പോലുള്ള പ്രസ്താവനകൾ വ്യക്തമാക്കാൻ ഒരാളെ അനുവദിക്കുന്നു.

മനസ്സിനെ തലച്ചോറുമായി തുല്യം ചെയ്യാമെന്ന് ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം വാദിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മാനസികാവസ്ഥകൾ തലച്ചോറിന്റെ ഭൗതികാവസ്ഥകൾക്ക് സമാനമാണെന്ന് അത് വാദിക്കുന്നു. 'ഭൗതിക'ത്തിന്റെ വർഗ്ഗീകരണം ഒരു നിർണായക സ്വഭാവമാണ്. ആത്യന്തികമായി, മാനസികാവസ്ഥകൾ തലച്ചോറിന്റെ ഗുണങ്ങളാണെന്ന് പ്രോപ്പർട്ടി ദ്വൈതവാദം വാദിക്കുന്നു. മാനസികാവസ്ഥകൾ തലച്ചോറിന്റെ ഭൗതികമല്ലാത്ത സവിശേഷതകളാണെന്ന് പ്രോപ്പർട്ടി ദ്വൈതവാദം എന്ന ആശയം വാദിക്കുന്നു. തൽഫലമായി, സ്വത്ത് ദ്വൈതവാദത്തിൽ നിന്ന് സ്വയം വേർതിരിച്ചറിയാൻ, മാനസികാവസ്ഥകൾ തലച്ചോറിന്റെ ഭൗതികാവസ്ഥകൾ മാത്രമാണെന്ന് അത് വാദിക്കണം. വ്യത്യസ്ത മാനസികാവസ്ഥകളും തലച്ചോറിന്റെ അനുബന്ധ ശാരീരികാവസ്ഥകളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അതിന്റെ വാദത്തിൽ നിന്നാണ് ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തത്തിന് അതിന്റെ പേര് ലഭിച്ചത്. മാനസികാവസ്ഥകൾ തലച്ചോറിന്റെ അവസ്ഥകളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നു എന്ന ആശയം ഒരു പുതിയ ആശയമല്ല. സമകാലികരായിരുന്ന ഫ്രഞ്ച് തത്ത്വചിന്തകനായ പിയറി ഗാസെൻഡിയും ഇംഗ്ലീഷ് തത്ത്വചിന്തകനായ തോമസ് ഹോബ്സും മുന്നൂറിലധികം വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഈ അവകാശവാദം ഉന്നയിച്ചു. നേരെമറിച്ച്, 1950-കളിൽ ജെ. സി. സ്മിത്ത് ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഓസ്ട്രേലിയൻ തത്ത്വചിന്തകരുടെ ഒരു കൂട്ടം അതിൽ ഏർപ്പെടുന്നതുവരെ ഈ ആശയം വ്യക്തമായി ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യത്തിൽ ശാസ്ത്രീയ ഭൗതികവാദത്തിലേക്കുള്ള വിശാലമായ മാറ്റത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഉയർന്നുവന്ന ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ രൂപീകരണത്തിന് ഗണ്യമായ സംഭാവന നൽകിയ, അനുഭവപരമായ വിശദീകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് മനസ്സിന്റെ ദ്വൈതവാദ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെ മാറ്റിസ്ഥാപിക്കാൻ ലക്ഷ്യമിട്ടുള്ള ഒരു കൂട്ടം തത്ത്വചിന്തകർ ശ്രമിച്ചു. ഐഡന്റിറ്റി തിയറിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രധാന തത്ത്വചിന്തകരിൽ യു. ടി. പ്ലേസ്, ജെ. ജെ. സി. സ്മിത്ത്, ഹെർബർട്ട് ഫെയ്ഗൽ എന്നിവർ ഉൾപ്പെടുന്നു.

സ്വത്വ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ആദ്യകാല വക്താക്കളിൽ ഒരാളായിരുന്നു യു. ടി. പ്ലേസ്. "അവബോധം ഒരു മസ്തിഷ്ക പ്രക്രിയയാണോ?" (1956)

എന്ന തന്റെ പ്രസിദ്ധമായ പ്രബന്ധത്തിൽ, ബോധം ഒരു ഭൗതികമല്ലാത്ത പ്രതിഭാസമല്ല, മറിച്ച് ഒരു മസ്തിഷ്ക പ്രവർത്തനമായി കണക്കാക്കണമെന്ന് പ്ലേസ് വാദിച്ചു. മാനസിക അനുഭവങ്ങൾ ഭൗതിക മേഖലയിൽ നിന്ന് വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നവയല്ല, മറിച്ച് സെറിബ്രൽ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി സാമ്യമുള്ളതാണെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

മനസ്സ്-തലച്ചോറ് തിരിച്ചറിയലിനെ "മിന്നൽ ഒരു വൈദ്യുത ഡിസ്ചാർജ്ജ് ആണ്" എന്നതുപോലുള്ള ശാസ്ത്രീയ ഐഡന്റിറ്റികളുമായി പ്ലേസ് ഉപമിച്ചു. വ്യത്യസ്ത സംഭവങ്ങൾ പല തരത്തിൽ ആവിഷ്കരിച്ച ഒരേ വസ്തുവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുമെന്ന് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പിൻക്കാലവും കൂടുതൽ വ്യവസ്ഥാപിതവുമായ പതിപ്പുകൾക്ക് അടിത്തറയിട്ടു, ഇത് മാനസികാവസ്ഥകളും മസ്തിഷ്ക പ്രക്രിയകളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ കൂടുതൽ പര്യവേക്ഷണം ചെയ്തു. വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഈ ഐഡന്റിറ്റികൾ എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ സമഗ്രമായ ധാരണ നൽകി.

ഐഡന്റിറ്റി തിയറിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റൊരു ശ്രദ്ധേയ തത്ത്വചിന്തകനാണ് ഫെർബർട്ട് ഫെയ്ഗൽ, മാനസികാവസ്ഥകൾ തലച്ചോറിലെ ഭൗതികാവസ്ഥകൾക്ക് സമാനമാണെന്ന് വാദിക്കുന്നു. ലോജിക്കൽ അനുഭവവാദത്തെയും ശാസ്ത്രീയ യാഥാർത്ഥ്യവാദത്തെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരുതരം ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തത്തിനായി ഫെയ്ഗൽ വാദിച്ചു. മാനസികാവസ്ഥകളും ശാരീരിക തലച്ചോറിലെ അവസ്ഥകളും നാമശാസ്ത്രപരമായി സമാനമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. ഇത് ശാസ്ത്രീയ അന്വേഷണത്തിലൂടെ സ്ഥാപിച്ച സ്വാഭാവിക തത്വങ്ങളിലൂടെയുള്ള അവയുടെ ബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മനസ്സും തലച്ചോറും തമ്മിലുള്ള തുല്യത ഒരു വ്യക്തമായ അല്ലെങ്കിൽ വിശകലന സത്യമല്ല, മറിച്ച് മറ്റ് ശാസ്ത്രശാഖകളിലെ കണ്ടെത്തലുകൾ പോലെ ഒരു അനുഭവപരമായ കണ്ടെത്തലാണെന്ന് ഫെയ്ഗൽ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏകീകരണത്തിന് സഹായകമായി.

മനസ്സിന്റെ തത്ത്വചിന്തയെ ശാസ്ത്ര തത്ത്വചിന്തയുമായി സംയോജിപ്പിക്കുന്നു, നാഡീശാസ്ത്രത്തിലെ അനുഭവപരമായ കണ്ടെത്തലുകൾ ബോധത്തെയും മാനസികാവസ്ഥകളെയും കുറിച്ചുള്ള ദാർശനിക ചർച്ചകൾക്ക് എങ്ങനെ സഹായകമാകുമെന്ന് ഇത് കാണിക്കുന്നു. ജെ. ജെ. സി. ഐഡന്റിറ്റി തിയറിയുടെ ഏറ്റവും പ്രമുഖനും സ്വാധീനശക്തിയുള്ളതുമായ വക്താവായി സ്റ്റാർട്ട് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

സംവേദനങ്ങൾ വെറും മസ്തിഷ്ക പ്രക്രിയകളാണെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് നിലവിലുള്ള കാർട്ടീഷ്യൻ ദ്വന്ദ്വവാദത്തെ സ്റ്റാർട്ട് ശക്തമായി ആക്രമിച്ചു. മാനസികവും ശാരീരികവുമായ വിവരണങ്ങൾ ഒരേ അനുഭവങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും വ്യത്യസ്ത പദാവലികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. "എനിക്ക് വേദനയുണ്ട്", "എന്റെ സി നാടകം തീർന്നു" എന്നീ പ്രയോഗങ്ങൾ രണ്ടും ഒരേ അനുഭവത്തെയാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. വിഷയ നിഷ്പക്ഷ ഭാഷ എന്ന ആശയം സ്റ്റാർട്ട് മുന്നോട്ടുവച്ചു, ഇത് മാനസിക റിപ്പോർട്ടുകൾ ഭൗതികേതര അസ്തിത്വങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം സ്ഥിരീകരിക്കാൻ നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുന്നില്ലെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. തന്റെ കൃതിയിലുടനീളം ശാസ്ത്രീയ വിശദീകരണത്തിലും ഭൗതികവാദത്തിലും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചതിനാൽ, ആധുനിക മനസ്സിന്റെ തത്ത്വചിന്തയിൽ ഒരു പ്രധാന നിലപാടായി ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം ഉയർന്നുവന്നു.

ജെ. സി. സ്റ്റാർട്ട് ആണ് ഈ ആശയം പരിശോധിച്ചത്. ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോൾ മാനസികാവസ്ഥകൾ തലച്ചോറിന്റെ അവസ്ഥകൾക്ക് സമാനമാണെന്ന തന്റെ പ്രബന്ധം അവതരിപ്പിക്കാൻ സ്റ്റാർട്ട് നിരവധി രൂപകങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു. സ്റ്റാർട്ട് നടത്തിയ വാദം അതാണ്: വെള്ളം H_2O ഉം മിന്നൽ പരിസ്ഥിതിയിലെ ഒരു വൈദ്യുത ഡിസ്ചാർജ്ജും പോലെ, മാനസികാവസ്ഥകൾ തലച്ചോറിൽ സംഭവിക്കുന്ന അവസ്ഥകളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നു. സ്റ്റാർട്ട് ഉപയോഗിക്കുന്ന സാമ്യങ്ങൾ അത്യാവശ്യമാണ്, ടോക്കൺകളും തരങ്ങളും തമ്മിലുള്ള പ്രധാന വ്യത്യാസം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഒരു ചിത്രീകരണത്തോടെ നമുക്ക് ആരംഭിക്കാം. കാട്ടുനായ്ക്കളുടെ ഒരു ഇനമായ ഡികോകളെ പാർപ്പിക്കുന്ന നിരവധി വിഭാഗങ്ങളുടെ ആവാസ കേന്ദ്രമാണ് ഓസ്ട്രേലിയൻ ഔട്ട്ബാക്ക്. ഒരു വിദൂര സ്ഥലത്ത് ഞങ്ങൾ ക്യാമ്പ് ചെയ്യുകയും ഞങ്ങളുടെ ക്യാമ്പ് ഫയറിൽ ചുറ്റിത്തിരിയുന്ന നാല് ഡികോകളെ കണ്ടുമുട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സാഹചര്യം സങ്കല്പിക്കുക. ഇത് പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഞങ്ങൾക്ക് സമാനമായ നാല് ടോക്കൺകൾ ഉണ്ട്. വ്യക്തിഗത മൃഗങ്ങളെ ടോക്കൺകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, അതേസമയം തരം വ്യക്തികളെ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ജീവികളുടെ വർഗ്ഗീകരണത്തെയോ വിഭാഗത്തെയോ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ചർച്ചയിൽ, ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തങ്ങളെ രണ്ട് തരങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു: ഓരോ മാനസികാവസ്ഥയും ഒരു പ്രത്യേക ശാരീരികാവസ്ഥയുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നുവെന്ന് വാദിക്കുന്ന തരം-തരം ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തങ്ങൾ, ഓരോ വ്യക്തിഗത മാനസികാവസ്ഥയും ഒരു പ്രത്യേക വ്യക്തിഗത ശാരീരികാവസ്ഥയുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നുവെന്ന് വാദിക്കുന്ന ടോക്കൺ-ടോക്കൺ ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തങ്ങൾ.

'ടി' എന്ന വാക്കിലെ അക്ഷരങ്ങളുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ, കൃത്യമായ ഉത്തരം മുന്നോ നാലോ ആയിരിക്കും, അക്ഷര തരങ്ങളോ അക്ഷര ടോക്കൺകളോ പരിഗണിക്കുമോ എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും; പ്രത്യേകിച്ചും, 't', 'r' എന്നീ അക്ഷര തരങ്ങൾക്ക്

ഓരോ ടോക്കൺ 'e' എന്ന അക്ഷര തരത്തിന് രണ്ട് ടോക്കനുകളും ഉണ്ട്. നിലവിൽ, ആധുനിക മനസ്സിന്റെ തത്ത്വചിന്തയിൽ, തരം-തരം ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തങ്ങൾ വെല്ലുവിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, മാനസികാവസ്ഥകളുടെ തരങ്ങൾ, വാദപരമായി, 'മുണിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്' എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്.

പെരുമാറ്റവാദത്തിനും ദ്വന്ദ്വവാദത്തിനും ശക്തമായ ഒരു ബദൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നതിനായി, പ്ലേസ്, സ്റ്റാർട്ട്, ഫെയ്ഗൽ എന്നിവർ ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ സഹകരിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, അവരുടെ വീക്ഷണങ്ങൾ കൂടുതൽ വിമർശനങ്ങൾ നേരിട്ടു, പ്രത്യേകിച്ച് മൾട്ടിപ്പിൾ റിയലിസബിലിറ്റിയിലും ക്വാളിയുടെ പ്രശ്നത്തിലും, മാനസികാവസ്ഥകൾ വിവിധ രീതികളിൽ സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടുമെന്ന് വിമർശകർ വാദിച്ചതിനാൽ, പ്രവർത്തനപരത പോലുള്ള ആശയങ്ങളുടെ ആവിർഭാവത്തിന് ഇത് കാരണമായി.

മാനസികാവസ്ഥകൾക്കും തലച്ചോറിന്റെ അവസ്ഥകൾക്കും ഇടയിലുള്ള കർശനമായ ഐഡന്റിറ്റി എന്ന ആശയത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുന്ന വ്യത്യസ്ത സംവിധാനങ്ങൾ. ഈ വിമർശനങ്ങൾക്കിടയിലും, ഈ തത്ത്വചിന്തകരുടെ സംഭാവനകൾ അടിസ്ഥാനപരമായി തുടരുന്നു.

(ബി) പെരുമാറ്റവാദം

മനസ്സിന്റെ തത്ത്വചിന്തയിലെ ഒരു സിദ്ധാന്തമാണിത്, ആന്തരികവും രഹസ്യവുമായ മാനസിക പ്രക്രിയകളിലൂടെയല്ല, നിരീക്ഷിക്കാവുന്ന പെരുമാറ്റത്തിലൂടെയും പെരുമാറ്റ പ്രവണതകളിലൂടെയും മാനസിക ആശയങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുന്നു. തത്ത്വചിന്താപരമായ പെരുമാറ്റവാദത്തെ ലോജിക്കൽ പെരുമാറ്റവാദം എന്നും വിളിക്കുന്നു. മനസ്സിന്റെ തത്ത്വചിന്ത തത്ത്വചിന്തയുടെ ഒരു ഉപവിഭാഗമാണ്. പെരുമാറ്റ സമ്പാദന പ്രക്രിയയെ വ്യക്തമാക്കുകയല്ല ഈ പഠനത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം; പകരം, അത് മാനസിക പദാവലിയുടെ പ്രാധാന്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു. ഒരു വ്യക്തിയുടെ ചിന്തകൾ, അഭിലാഷങ്ങൾ, വികാരങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനകളെ പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ അവരുടെ പെരുമാറ്റത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങളായി വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ ഈ വീക്ഷണം അനുവദിക്കുന്നു.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യത്തിൽ തത്ത്വചിന്തയിൽ പെരുമാറ്റവാദത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തെ കാർട്ടീഷ്യൻ ദ്വൈതവാദം, ലോജിക്കൽ പോസിറ്റിവിസം, സാധാരണ ഭാഷാ തത്ത്വചിന്ത എന്നിവയോടുള്ള കൂട്ടായ എതിർപ്പ് സ്വാധീനിച്ചു. ശരീരത്തിന് പുറത്തുള്ള ഒരു ഭൗതികമല്ലാത്ത അസ്തിത്വമായി ദ്വൈതവാദം മനസ്സിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു, ഇത് മനസ്സും ശരീരവും തമ്മിലുള്ള ഇടപെടലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഗണ്യമായ ദാർശനിക പ്രതിസന്ധികൾക്ക് കാരണമായി. പെരുമാറ്റത്തിന്റെ ലെൻസിലൂടെ മാനസിക ഭാഷയെ പുനർസങ്കല്പിക്കുക വഴി, തത്ത്വചിന്താ പെരുമാറ്റവാദം നൂട്ടിന്റെ വക്താക്കൾ ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. നിരീക്ഷിക്കാവുന്ന പെരുമാറ്റങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാനസികാവസ്ഥകളെ മനസ്സിലാക്കുന്നത് ദ്വൈതവാദം ഉയർത്തുന്ന മനസ്സും ശരീരവും തമ്മിലുള്ള ഇടപെടലിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിന് കൂടുതൽ യോജിച്ച ചട്ടക്കൂട് നൽകുമെന്ന് വാദിച്ചു.

ഗിൽബെർട്ട് റൈൽ, പ്രത്യേകിച്ച് തന്റെ 'ദി കൺസെപ്റ്റ് ഓഫ് മൈൻഡ്' (1949) എന്ന കൃതിയിലൂടെ, തത്ത്വചിന്താപരമായ പെരുമാറ്റവാദം ചിന്താധാരയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട തത്ത്വചിന്തകനായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. മനസ്സിനെ "യന്ത്രത്തിലെ പ്രേതം" എന്ന് റൈൽ വിശേഷിപ്പിച്ചത് ഡെസ്കാർട്ടിസിന്റെ വീക്ഷണകോണിനെ വിമർശിച്ചു. മനസ്സിനെ ശരീരത്തിന്റെ അതേ ലോജിക്കൽ തരത്തിലുള്ള ഒരു അസ്തിത്വമായി കണക്കാക്കുന്നതിലൂടെ ഡെസ്കാർട്ടിസ് ഒരു വിഭാഗ പിശക് ചെയ്തുവെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. മനസ്സ് ഒരു പദാർത്ഥമല്ല, മറിച്ച് ഒരു വ്യക്തിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും പെരുമാറ്റങ്ങളെയും വിവരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാണെന്ന് റൈൽ വാദിക്കുന്നു.

മാനസിക പ്രക്രിയകളെ പെരുമാറ്റ രീതികളായി ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായി മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന ഒരു ദാർശനിക സിദ്ധാന്തമാണ് ബിഹേവിയറിസം. ഒരു വ്യക്തി കട പിടിക്കുകയോ, കാലാവസ്ഥാ പ്രവചനം പരിശോധിക്കുകയോ, സംരക്ഷണമില്ലാതെ പുറത്തുപോകാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് നിരീക്ഷിക്കുന്നത്, ആ വ്യക്തി മഴ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ സൂചനയാണ്. മാനസിക വാക്കുകൾ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആന്തരിക സംഭവങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല; പകരം, അവ വർത്തമാനകാലവും ഭാവിയുമുള്ള പെരുമാറ്റ രീതികളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

തത്ത്വചിന്താപരമായ പെരുമാറ്റവാദം, അതിന്റെ പ്രാഥമിക ശക്തികളിലൊന്നായ, കണക്കാക്കാത്ത ആന്തരിക അസ്തിത്വങ്ങളുടെ അസ്തിത്വം നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് ആശയപരമായ വ്യക്തത കൈവരിക്കുന്നു. ഒരു സ്വകാര്യ മനസ്സ് നിലനിൽക്കുന്നു എന്ന ആശയം തള്ളിക്കളയുന്നതിലൂടെ, മനസ്സും ശരീരവും തമ്മിലുള്ള ഇടപെടലിന്റെ സാധാരണ വെല്ലുവിളി ഇത് പരിഹരിക്കുന്നു.

ഭൗതിക ശരീരത്തിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രമായി. കൂടാതെ, മാനസിക ആശയങ്ങളുടെ പൊതുവായതും നിരീക്ഷിക്കാവുന്നതുമായ

സവിശേഷതകളെ ഇത് അടിവരയിടുന്നു, അവയെ വസ്തുനിഷ്ഠമായ നിരീക്ഷണത്തിനും വിശകലനത്തിനും അനുയോജ്യമാക്കുന്നു, ഇത് ഗവേഷകർക്ക് മാനസിക പ്രക്രിയകളെ വ്യവസ്ഥാപിതവും അനുഭവപരവുമായ രീതിയിൽ പഠിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നു.

പരിശോധിക്കാനാവാത്ത ആത്മനിഷ്ഠ സംവേദനങ്ങളെക്കാൾ നിരീക്ഷിക്കാവുന്ന പെരുമാറ്റങ്ങൾക്ക് മുൻഗണന നൽകുന്നതിനാൽ, തത്ത്വചിന്താപരമായ പെരുമാറ്റവാദം ശാസ്ത്രീയ മനോഭാവവുമായി നന്നായി യോജിക്കുന്നു. മാനസിക വിശദീകരണങ്ങൾക്ക് ആത്മപരിശോധനയോ സ്വകാര്യ അവബോധമോ യഥാർത്ഥമാണെന്ന് കണക്കാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന അനുമാനത്തെ ഇത് വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. ഈ പ്രവർത്തനം തത്ത്വചിന്തയെ ഊഹാച്ചെവടപരമായ മറ്റാഫിസിക്സിൽ നിന്ന് കൂടുതൽ നേരായ വിശകലന സമീപനത്തിലേക്ക് മാറ്റാൻ സഹായിച്ചു, അത് അമൂർത്ത സിദ്ധാന്തവൽക്കരണത്തേക്കാൾ വ്യക്തതയ്ക്കും യുക്തിസഹമായ ന്യായവാദത്തിനും പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു.

നമ്മുടെ മാനസികാവസ്ഥകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നേടുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായി ആത്മപരിശോധനയുടെ വിശ്വാസ്യതയെക്കുറിച്ച്, നിരവധി തത്ത്വചിന്തകർ സംശയം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു, മറ്റുള്ളവർ അതിന്റെ യഥാർത്ഥ്യത്തെ ചൊത്തത്തിൽ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. പെരുമാറ്റവാദം എന്നറിയപ്പെടുന്ന ദാർശനിക സിദ്ധാന്തം ഈ അപകർഷതാബോധത്തെ ഏറ്റവും വ്യക്തമായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. പെരുമാറ്റ ശാസ്ത്രത്തിന് പിന്നിലെ ആശയമായ പെരുമാറ്റം, സൈദ്ധാന്തികവും പ്രായോഗികവുമായ ഗവേഷണങ്ങളും യഥാർത്ഥ നടപ്പാക്കലുകളും ഉൾപ്പെടുന്ന ആധുനിക പെരുമാറ്റ വിശകലന മേഖലയ്ക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അടിത്തറയായി മാറുന്നു. സാമൂഹിക ഘടകങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ പ്രതികരണവും പരിസ്ഥിതിയും തമ്മിലുള്ള പ്രതിപ്രവർത്തനമാണ് പെരുമാറ്റത്തിന്റെ പ്രാഥമിക നിർണ്ണായകമെന്ന് പെരുമാറ്റവാദം വാദിക്കുന്നു. ഇത് മനുഷ്യന്റെയും മൃഗങ്ങളുടെയും പെരുമാറ്റങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നു.

തത്ത്വചിന്തയിലെ ഈ നൂതന സമീപനത്തെ ശരിവയ്ക്കുന്നതിനായി മനസ്സിന്റെയും വ്യക്തിത്വത്തിന്റെയും ഒരു സിദ്ധാന്തം പിന്തുടരുന്നതിനെ പെരുമാറ്റവാദം എന്ന് വിളിച്ചിരുന്നു. ആശയങ്ങളും വികാരങ്ങളും ആത്മപരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാകുന്ന മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മാനസികാവസ്ഥകളെല്ലാം പകരം, അവ വ്യക്തമായ ജീവികളുടെ നിരീക്ഷിക്കാവുന്ന പെരുമാറ്റങ്ങളാണെന്നും പെരുമാറ്റവാദത്തിന്റെ ദാർശനിക വിദ്യാലയം വാദിക്കുന്നു. തൽഫലമായി, ഭയം ഓടിപ്പോകാനുള്ള ഒരു പ്രവണതയാണ്; ക്രോധം ഊലനം ചെയ്യാനുള്ള ഒരു പ്രവണതയാണ്; ആഗ്രഹം അനുകൂലിക്കാനുള്ള ഒരു പ്രവണതയാണ്; വിശ്വാസം സമ്മതിക്കാനുള്ള ഒരു പ്രവണതയാണ്; തുടങ്ങിയവ. മാനസിക പ്രതിഭാസങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് പെരുമാറ്റം അടിസ്ഥാനപരമാണെന്ന ബോധ്യം. മനുഷ്യാസ്ത്ര മേഖലയിലെ ഒരു ദാർശനിക വ്യവസ്ഥയെയും ശാസ്ത്രീയ പഠന പരിപാടിയെയും ഈ വാക്യത്തിന് സൂചിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. തൽഫലമായി, മനുഷ്യാസ്ത്രപരവും രീതിശാസ്ത്രപരവുമായ തത്വങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ശാസ്ത്രീയ പെരുമാറ്റവാദവും യുക്തിസഹവും വിശകലനപരവുമായ ആശയങ്ങളിൽ വേരുന്നിയ ദാർശനിക പെരുമാറ്റവാദവും തമ്മിൽ നമുക്ക് വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയും.

പ്രത്യേകിച്ച്, ഗിൽബെർട്ട് റൈൽ ആയിരുന്നു തത്ത്വചിന്തയുടെ മണ്ഡലത്തിലേക്ക് പെരുമാറ്റവാദത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തിയ വ്യക്തി. "മനസ്സിന്റെ ആശയം" എന്ന കൃതിയിൽ, റൈൽ മനസ്സിന്റെ ശരീര പ്രശ്നത്തിന് ഒരു നൂതന സമീപനം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. റിഡക്ടീവ് മെറ്റീരിയൽവാദം എന്നത് ഒരു ദാർശനിക വീക്ഷണമാണ്, അത് മാനസികാവസ്ഥകളെയും പ്രക്രിയകളെയും കുറിച്ചുള്ള എല്ലാ വ്യവഹാരങ്ങളും ഒരു വ്യക്തിയുടെ നിരീക്ഷിക്കാവുന്ന പെരുമാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള പ്രവണതകളെക്കുറിച്ചോ ഉള്ള ഒരു പരമ്പര പ്രസ്താവനകളിലൂടെ വ്യക്തമാക്കാമെന്ന് വാദിക്കുന്നു. ഇതാണ് ദാർശനിക പെരുമാറ്റവാദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വം. തൽഫലമായി,

ആഗ്രഹങ്ങൾ, വിശ്വാസങ്ങൾ, മാനസികാവസ്ഥകൾ അല്ലെങ്കിൽ വികാരങ്ങൾ പോലുള്ള ഒരു ആന്തരിക അസ്തിത്വത്തെയോ മാനസിക പ്രതിഭാസങ്ങളെയോ, അവ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളാണെന്ന മട്ടിൽ വിളിച്ചുവരുത്തുക.

നമ്മുടെ സ്വന്തം മാനസികാവസ്ഥ ഉൾപ്പെടെ, വ്യക്തികളുടെ മാനസികാവസ്ഥകളെക്കുറിച്ച് നമുക്കുള്ള ഏക തെളിവ് നിരീക്ഷിക്കാവുന്ന പെരുമാറ്റമാണെന്ന് പെരുമാറ്റശാസ്ത്രജ്ഞർ വാദിക്കുന്നു, അതിൽ വാക്കാലുള്ളതും അല്ലാത്തതുമായ പ്രകടനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു.

വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങളോടുള്ള പ്രതികരണമായി വ്യക്തികൾ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ചായ്വുള്ള വ്യത്യസ്ത സ്വഭാവരീതികളെയാണ് പെരുമാറ്റവാദം ഊന്നിപ്പറയുന്നത്. "ലോജിക്കൽ" അല്ലെങ്കിൽ "അനലിറ്റിക്കൽ" പെരുമാറ്റവാദം എന്നറിയപ്പെടുന്ന ദാർശനിക പെരുമാറ്റവാദം, "മാനസിക അവസ്ഥകൾ എന്താക്കെയാണ്?" എന്ന അന്വേഷണത്തിന് മറുപടിയായി "മാനസിക അവസ്ഥകൾ" എന്ന ആശയത്തിന് ഭൗതിക വ്യാഖ്യാനം നൽകുന്നു, പെരുമാറ്റവാദത്തിന്റെ ദാർശനിക വീക്ഷണകോണിൽ നിന്ന് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ, പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിർദ്ദിഷ്ട പെരുമാറ്റങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള പ്രവണതകളാണ് മാനസികാവസ്ഥകൾ.

ചില സംഭവങ്ങളോടുള്ള പ്രതികരണമായി പ്രത്യേക പെരുമാറ്റങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിന് വേദന അനുഭവിക്കുന്നതിന് ഒരു പ്രവണത ആവശ്യമാണെന്ന് പെരുമാറ്റവാദത്തിന്റെ ദാർശനിക ആശയം വാദിക്കുന്നു. കരയാനോ, വിറയ്ക്കാനോ, ഞരങ്ങാനോ ഉള്ള പ്രവണത വേദനയുടെ പ്രകടനങ്ങളെ ഉദാഹരണമാക്കുന്നു, പ്രത്യേകിച്ച് ഒടിഞ്ഞ കാൽ, പൊള്ളലേറ്റ കൈ, അല്ലെങ്കിൽ സമാനമായ ഒരു കഷ്ടപ്പാട് പോലുള്ള അപകടങ്ങളെ തുടർന്ന്. കത്തുകളുടെ പ്രാരംഭ കൂട്ടം വേദനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പെരുമാറ്റങ്ങൾ വെറും കരച്ചിലും വിറയലും എന്നതിനപ്പുറം വ്യാപിക്കുന്നുവെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു; വാസ്തവത്തിൽ, വ്യക്തികൾ കഠിനമായ വേദന സഹിക്കുമ്പോൾ മറ്റ് നിരവധി പ്രവർത്തനങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നു. അതുപോലെ, വേദനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാഹചര്യങ്ങൾ ഒടിഞ്ഞ കാലുകൾക്കും പൊള്ളലേറ്റ കൈകൾക്കും അപ്പുറത്തേക്ക് വ്യാപിക്കുന്നുവെന്ന് ചിത്രീകരിക്കാൻ രണ്ടാമത്തെ ഗ്രൂപ്പ് കത്തുകൾ ലക്ഷ്യമിടുന്നു; വാസ്തവത്തിൽ, വൈകാരിക ക്ലേശം, വീടുമാറാത്ത രോഗം, പാരീസ്ഥിതിക ഘടകങ്ങൾ തുടങ്ങിയ നിരവധി ഉത്തേജനങ്ങൾ വേദനയ്ക്ക് കാരണമാകും.

ഒരു ദാർശനിക സിദ്ധാന്തമെന്ന നിലയിൽ, ചില സാഹചര്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേക രീതിയിൽ പ്രതികരിക്കാനുള്ള നമ്മുടെ പ്രവണതകളെ നിർണ്ണയിക്കുന്നത് നമ്മുടെ മാനസികാവസ്ഥകളാണെന്ന് പെരുമാറ്റവാദം അവകാശപ്പെടുന്നു. ദാർശനിക പെരുമാറ്റവാദ വിക്ഷണമനുസരിച്ച്, ശാരീരിക സംഭവങ്ങളോടുള്ള പ്രതികരണമായി പ്രത്യേക രീതിയിൽ പെരുമാറാനുള്ള നമ്മുടെ ആഗ്രഹം വേദന സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല; പകരം, ചില സംഭവങ്ങൾ നമ്മുടെ ശരീരത്തെ ബാധിക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേക രീതിയിൽ പ്രതികരിക്കാനുള്ള ഒരു പ്രവണതയാണിത്. പെരുമാറ്റവാദ ചിന്താഗതിയുമായി യോജിക്കുന്ന തത്ത്വചിന്തകർ ശാരീരിക സംഭവങ്ങളുടെ പ്രകടനത്തെ സൂചിപ്പിക്കാൻ "പെരുമാറ്റം" എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ ശാരീരിക പ്രതികരണങ്ങളിൽ കരച്ചിൽ, വിറയൽ, രക്ഷപ്പെടൽ, നീട്ടൽ, നിലവിളി എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു. അധിക ശാരീരിക പ്രതികരണങ്ങൾ കരച്ചിലും വിറയലും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അതുപോലെ, പെരുമാറ്റവാദം പെരുമാറ്റത്തിന് കാരണമാകുന്ന ഭൗതിക ഘടകങ്ങളിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു. ഇത് തത്ത്വചിന്തക പെരുമാറ്റവാദം മാനസികാവസ്ഥകളുടെ ഭൗതിക വ്യാഖ്യാനം നൽകുന്നുവെന്ന് നിഗമനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു കാലിന് ഒടിവ് സംഭവിക്കുകയോ കൈയിൽ പൊള്ളലേൽക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് ശാരീരിക സംഭവങ്ങളുടെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. പെരുമാറ്റവാദത്തിന്റെ ദാർശനിക സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച്, മാനസിക പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ ചില പ്രത്യേക രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള പ്രവണതകളാണ് അവസ്ഥകളെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. സ്വഭാവവും അതിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളും ഭൗതിക പ്രതിഭാസങ്ങളായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

റാഡിക്കൽ ബിഹേവിയറിസം എന്നത് ഒരു വ്യത്യസ്തമായ ശാസ്ത്രീയ സിദ്ധാന്തമാണ്, അത് അഭിസംബോധന ചെയ്യാൻ ലക്ഷ്യമിടുന്ന പ്രതിഭാസങ്ങളെ പ്രവചിക്കുന്നതിലും വിശദീകരിക്കുന്നതിലും അതിന്റെ ഫലപ്രാപ്തി നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന്, സ്ഥാപിതമായ ശാസ്ത്രീയ മാനദണ്ഡങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിലയിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. എഡ്വേർഡ് തോൺഡൈക്ക് (1874–1949), ജോൺ വാട്സൺ (1878–1958), ഇവാൻ പാവ്ലോവ് (1849–1936) എന്നിവർ റാഡിക്കൽ ബിഹേവിയറിസത്തിന്റെ പരിണാമത്തിലെ പ്രധാന വ്യക്തികളായിരുന്നു. മനസ്സിനെക്കുറിച്ചുള്ള പഴഞ്ചൻ അനുഭവവാദ സങ്കല്പങ്ങളാണ് ഈ ദാർശനിക വിദ്യാലയത്തിന്റെ അടിത്തറ നൽകുന്നത്. മനസ്സ് ജനനസമയത്ത് ഒരു ടാബുലാ രസ അഥവാ ശൂന്യമായ ഷീറ്റ് ആണെന്നും, അതിൽ അനുഭവം ഇന്ദ്രിയ ധാരണകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെന്നും ഈ വിശ്വാസങ്ങൾ വാദിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ്യത്തിലെ സംഭവങ്ങളുടെ സംഭവവികാസത്തെ കൃത്യമായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സഹവാസ പ്രക്രിയ സങ്കീർണ്ണമായ സങ്കല്പങ്ങളുടെ വികാസത്തിന് അടിവരയിടുന്നു, അതായത് വ്യക്തികൾ വിവിധ അനുഭവങ്ങളെ നേരിടുമ്പോൾ, ഈ അനുഭവങ്ങൾക്കിടയിൽ അവർ ബന്ധങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു, അത് അവരുടെ ചുറ്റുമുള്ള ലോകത്തെ ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. ഈ ആശയങ്ങൾ അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവന്നതും പിന്നീട് കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമായ സങ്കല്പങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനായി സംയോജിപ്പിക്കുന്നതുമാണ്, അതിൽ ആവർത്തിച്ചുള്ള ഇടപെടലുകളിലൂടെയും ആ അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതിഫലനങ്ങളിലൂടെയും രൂപപ്പെടുന്ന അമൂർത്ത ആശയങ്ങൾ ഉൾപ്പെടാം. സങ്കല്പങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധമല്ല, മറിച്ച് ഭൗതികമായി നിർവചിക്കപ്പെട്ടവയെയാണ് പരിശോധിക്കേണ്ടത് എന്നായിരുന്നു അവരുടെ ശുപാർശ.

ശാസ്ത്രീയ മനുശാസ്ത്രം ഭാഗികമായി ഉദ്ദേശിക്കുന്ന മാനസികാവസ്ഥകളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം, നിരവധി സ്വതന്ത്ര നിരീക്ഷകർ പരിശോധിച്ചുറപ്പിച്ച വസ്തുനിഷ്ഠമായ അനുഭവപരമായ തെളിവുകളെ മാത്രം ആശ്രയിക്കണമെന്ന് വാദിക്കുന്ന "ശാസ്ത്രീയ" പെരുമാറ്റവാദികളാണ് ഈ വിക്ഷണം നിലനിർത്തുന്നത്. നേരെമറിച്ച്, ആത്മപരിശോധന അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരു സ്വകാര്യവും

ആത്മനിഷ്ഠവുമായ കാര്യമാണ്.

മനുഷ്യന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെയും പ്രചോദനത്തെയും കുറിച്ച് റാഡിക്കൽ ബിഹേവിയറിസ്റ്റുകൾക്ക് സവിശേഷമായ ഒരു വീക്ഷണമുണ്ട്. ഒരു പ്രത്യേക പെരുമാറ്റത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളുടെ ചരിത്രമാണ് "ഓപ്പറന്റ്" എന്ന് തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന പെരുമാറ്റത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു വ്യക്തി ഒരു ലൈറ്റ് സ്വിച്ച് സജീവമാക്കാൻ "ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല"; പകരം, സ്ഥിരമായി പ്രകാശം ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ച മുൻ അനുഭവങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് അവർ സ്വിച്ച് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

"വിശകലന പെരുമാറ്റവാദം" എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന നിർദ്ദിഷ്ട റിഡക്ഷനിസ്റ്റ് ചട്ടങ്ങളിൽ, മാനസിക സംഭവങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കാവുന്ന പെരുമാറ്റത്തിലേക്കുള്ള പ്രവണതകളുമായി പരസ്പരബന്ധിതമായിരിക്കാമെന്ന് വാദിച്ചു. ആത്യന്തികമായി, വിശകലന പെരുമാറ്റവാദം വെറുമൊരു സൈന്റിക് അല്ലെങ്കിൽ ദാർശനിക നിർദ്ദേശം മാത്രമാണ്, അത് പരിശോധിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന മാനസിക നിർമ്മിതികളെ സംഗ്രഹിക്കുന്നതിലെ അതിന്റെ ഫലപ്രാപ്തിയാൽ വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നു.

മാത്രമല്ല, "രീതിശാസ്ത്രപരമായ പെരുമാറ്റവാദം" എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന മൂന്നാമത്തെ ഒരു വീക്ഷണകോണം നിലവിലുണ്ട്, അത് ഏതൊരു മാനസികാനുഭവത്തിന്റെയും ഏക തെളിവ് ഒരു പെരുമാറ്റ തരത്തിലായിരിക്കണമെന്ന് വാദിക്കുന്നു. മറ്റ് രണ്ട് വീക്ഷണകോണുകളുമായി അവയ്ക്ക് ഇടയ്ക്കിടെ ബന്ധമുണ്ടെങ്കിലും, അവയിൽ നിന്ന് യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വതന്ത്രമായ തെളിവുകളുമായി ഈ വാദം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു രീതിശാസ്ത്രപരമായ പെരുമാറ്റവാദിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, മനുശാസ്ത്രം

ഉത്തേജകങ്ങളും പെരുമാറ്റവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ നിർവചിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ പിന്തുടരുന്നതിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്നു.

"ഉത്തേജകങ്ങൾ" എന്ന് നമ്മൾ ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ, ജീവി നിലവിൽ മനസ്സിലാക്കുന്ന ഇന്ദ്രിയ ഇൻപുട്ടുകളെയും മുമ്പ് നേരിട്ട ഏതെങ്കിലും പ്രസക്തമായ ഇന്ദ്രിയ ഇൻപുട്ടുകളെയും നമ്മൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു സംക്ഷിപ്ത ഉദാഹരണം നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

ഒരു കൂട്ടിൽ ഒരു വെളിച്ചം, ഒരു ലിവർ, അതിനുള്ളിൽ ഒരു എലി എന്നിവ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷണ ഗുളികകളിൽ ഒന്ന്. വെളിച്ചം സജീവമാക്കിയതിനുശേഷം ബാർ അമർത്തിയാൽ മാത്രമേ മൃഗത്തെ കൂട്ടിലേക്ക് വിടുകയുള്ളൂ. ചുറ്റുപാട് പര്യവേക്ഷണം ചെയ്യുമ്പോൾ, വെളിച്ചം പ്രകാശിക്കുമ്പോൾ എലി തെറ്റായി ലിവർ സജീവമാക്കുന്നു, ഇത് ഒരു ഭക്ഷണ ഗുളിക ശേഖരിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. ഒരു ചെറിയ കാലയളവിനുള്ളിൽ, വെളിച്ചം പ്രകാശിക്കുമ്പോഴെല്ലാം ലിവർ സ്ഥിരമായി സജീവമാക്കുന്നതിന് എലിയുടെ പെരുമാറ്റം പരിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു. വെളിച്ചം പ്രകാശിക്കുമ്പോൾ, എലി ലിവർ അമർത്തി ഭക്ഷണം നേടാൻ പഠിച്ചുവെന്ന് നമ്മൾ പലപ്പോഴും വാദിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഇനി അങ്ങനെയല്ല. തുടർന്നുള്ള ഖണ്ഡികകളിൽ, "പഠിക്കുക" പോലുള്ള പരമ്പരാഗത മനുശാസ്ത്രപരമായ ഭാഷ ഉപയോഗിക്കാൻ രീതിശാസ്ത്രജ്ഞൻ മടിക്കുന്നത് നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും.

ഇത് ഫലത്തിന്റെ നിയമത്തെ ഉദാഹരണമാക്കുന്നു: ഒരു ഉത്തേജനത്തോടുള്ള പ്രതികരണമായി ഓപ്പറേറ്ററിനെ പ്രദർശിപ്പിച്ചതിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ ഒരു ജീവിയ്ക്ക് ഒരു റീഇൻഫോഴ്സർ ലഭിക്കുമ്പോൾ, ആ ഉത്തേജനത്തോടുള്ള പ്രതികരണമായി ഓപ്പറേറ്ററിനെ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കാനുള്ള അതിന്റെ പ്രവണത വർദ്ധിക്കും. ഫല നിയമം ഒരു പ്രസക്തമായ ഉദാഹരണമായി വർത്തിക്കുന്നു. രീതിശാസ്ത്രപരമായ പെരുമാറ്റവാദികൾ ഇതിനെ അവർ അന്വേഷിക്കുന്ന നിയമത്തിന്റെ സത്തയായ ചിത്രീകരണമായി തിരിച്ചറിയുന്നു, കാരണം ഇത് ഉത്തേജനത്തിനും പെരുമാറ്റത്തിനും ഇടയിലുള്ള ഒരു ബന്ധത്തെ നിർവചിക്കുന്നു.

ആന്തരിക മാനസികാവസ്ഥകളെ അവഗണിക്കാനും വിവിധ ഉത്തേജകങ്ങളോടുള്ള പെരുമാറ്റ പ്രതികരണങ്ങളെ പഠിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കാനും രീതിശാസ്ത്രപരമായ പെരുമാറ്റവാദം മനുശാസ്ത്രജ്ഞരെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഉത്തേജനത്തെയും പെരുമാറ്റത്തെയും ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുക എന്നതാണ് ഈ ഗവേഷണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഒരു മാനസികാവസ്ഥ ആരോപിക്കുന്നത് ആ വ്യക്തിക്ക് ഉചിതമായ ഒരു പെരുമാറ്റ പ്രവണത നൽകുക മാത്രമാണെന്ന് അവർ വാദിക്കുന്നു. ആ ആടിബ്യൂഷൻ ഏത് സാഹചര്യത്തിലായാലും ഇത് ശരിയാണ്. ഈ സംവാദത്തിൽ, "പെരുമാറ്റ സ്വഭാവം" എന്നത് ചില സംഭവങ്ങളെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും നേരിടുമ്പോൾ ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെ പ്രവണതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

മഴ പെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന വിശ്വാസം ജോണിന് ആരോപിക്കുന്നത്, വീട്ടിൽ നിന്ന് പോകുമ്പോൾ കട എടുക്കുന്നത് പോലുള്ള പ്രവൃത്തികളിൽ ഏർപ്പെടാനുള്ള പ്രവണത മാത്രമേ നൽകുന്നുള്ളൂ എന്ന് ഒരു യുക്തിസഹമായ പെരുമാറ്റവാദി വാദിച്ചേക്കാം. ഇത് സാഹചര്യങ്ങളുടെ യുക്തിസഹമായ വ്യാഖ്യാനം നൽകും. വേദനയും ഓക്കാനവും ഉൾപ്പെടെയുള്ള "മനോഭാവ" മാനസികാവസ്ഥകളെയും ഇന്ദ്രിയ സംവേദനങ്ങളെയും ഉൾക്കൊള്ളാൻ ഈ വിവരണം ലക്ഷ്യമിടുന്നു. അയാളുടെ പെരുവിരലിൽ വേദന അനുഭവപ്പെടുന്നുവെന്ന് ആരോപിക്കുന്നത്, അയാൾ സ്പ്രിംഗ്ക്ലിപ്പറുമ്പോൾ കണ്ണുചിമ്മുക, ഞരങ്ങുക, നടക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ മുടന്തുക, കാൽവിരലിന്റെ

അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചാൽ അസ്വസ്ഥത പ്രഖ്യാപിക്കുക തുടങ്ങിയ പെരുമാറ്റങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചേക്കാം എന്നാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

പെരുമാറ്റവാദത്തിന് അനുകൂലമായ വാദങ്ങൾ

ഇതാണ് പ്രാഥമിക വാദം. കാപ്പി ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ ഒരു വ്യക്തി ഒരു പ്രത്യേക പെരുമാറ്റ ചായ്വ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു, അതായത് അത് കടിക്കാനുള്ള പ്രവണത. ഒരു വ്യക്തി നിരന്തരം കാപ്പി കടിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും എന്നാൽ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ അത് നിരന്തരം നിരസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അവർക്ക് കാപ്പി ശരിക്കും വേണ്ടെന്ന് അനുമാനിക്കുന്നത് യുക്തിസഹമാണ്. മാനസികാവസ്ഥകളുടെ ഒരു പ്രധാന വശം ഈ പാഠം വ്യക്തമാക്കുന്നു, ഇത് മാനസികാവസ്ഥകളും ആ അവസ്ഥകളുടെ സ്വഭാവ സവിശേഷതകളായ പെരുമാറ്റങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള പ്രവണതയും തമ്മിലുള്ള ശക്തമായ ബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു പ്രത്യേക മാനസികാവസ്ഥയുടെ സ്വഭാവ സവിശേഷതകളെ ഒരു വ്യക്തിയുടെ പൊരുത്തക്കേട് കാണിക്കുന്നത് വ്യക്തി മാനസികാവസ്ഥ അനുഭവിക്കുന്നില്ല എന്നതിന് ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന തെളിവാണ് എന്ന് ഈ സുപ്രധാന പരസ്പരബന്ധം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കാപ്പി കടിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം അത് കടിക്കാനുള്ള പ്രവണതയ്ക്ക് തുല്യമാണെന്ന ദാർശനിക പെരുമാറ്റ വിദഗ്ദ്ധന്റെ വാദം ശരിയാണെങ്കിൽ, കാപ്പി കടിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തി അത് കടിക്കാൻ പ്രവണത കാണിക്കുന്നു. മാനസികാവസ്ഥകളെക്കുറിച്ചുള്ള ദാർശനിക പെരുമാറ്റ വിദഗ്ദ്ധന്റെ പരിശോധന മാനസികാവസ്ഥകളും പെരുമാറ്റ പ്രവണതകളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ വ്യക്തമായി വിശദീകരിക്കുന്നു. ശക്തമായ ബന്ധം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു പ്രത്യേക മാനസികാവസ്ഥയുടെ സ്വഭാവ സവിശേഷതകളായ പെരുമാറ്റ ചായ്വുകൾ സ്ഥിരമായി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഒരു വ്യക്തിയുടെ പരാജയം ആ വ്യക്തി ആ മാനസികാവസ്ഥയ്ക്ക് പുറത്താണെന്നതിന്റെ നിർബന്ധിത തെളിവായി വർത്തിക്കുന്നു എന്നാണ്.

മാനസികാവസ്ഥകളും വ്യക്തിഗത പെരുമാറ്റങ്ങളും തമ്മിൽ ശക്തമായ ഒരു ബന്ധം നിലനിൽക്കുന്നു. മാനസികാവസ്ഥകൾ പെരുമാറ്റ പ്രവണതകൾ മാത്രമാണെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട്, ദാർശനിക പെരുമാറ്റവാദം, ഈ ബന്ധത്തെ ഫലപ്രദമായി വ്യക്തമാക്കുന്നു. മാനസികാവസ്ഥകളും പെരുമാറ്റവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ദാർശനിക പെരുമാറ്റവാദ വിഷയം സാധുവാണെന്ന വാദത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു.

വിയന സർക്കിൾ അവകാശവാദങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി മുന്നോട്ടുവച്ച ആശയത്തെയാണ് സ്ഥിരീകരണവാദം എന്ന് പറയുന്നത്. ഓരോ പ്രസ്താവനയുടെയും പ്രാധാന്യം ഉപയോഗിക്കുന്ന സ്ഥിരീകരണ രീതിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ദ്രശ്യ, ശ്രവണ, സ്പർശ സംവേദനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഇന്ദ്രിയ നിരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെ ഒരു പ്രസ്താവനയുടെ സത്യാവസ്ഥ ഉറപ്പാക്കാൻ കഴിയും.

പൂച്ച ഇപ്പോൾ പരവതാനിയിലാണ്. പൂച്ചയുടെ സ്ഥാനം കണ്ടെത്തി, അതിന്റെ അസ്തിത്വം സ്ഥിരീകരിച്ച്, അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ശബ്ദങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി കുറം ചുമത്തുന്നതിനുള്ള തെളിവുകൾ സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയും. 'പൂച്ച പായയിലാണ്' എന്ന പ്രസ്താവന, വെരിഫിക്കേഷൻ സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച്, ഒരു സാധാരണ നിരീക്ഷകൻ, കൃത്യമായ നിരീക്ഷണത്തിലൂടെ, ഒരു പായയിൽ കിടക്കുന്ന പൂച്ചയെ ദൃശ്യപരമായി കാണുകയും, പായയിൽ കിടക്കുന്ന പൂച്ചയെ സ്പർശനപരമായി തിരിച്ചറിയുകയും, പായയിൽ കിടക്കുന്ന പൂച്ചയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കാവുന്ന രീതിയിൽ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുമെന്ന് വാദിക്കുന്നു. ഒരു പ്രസ്താവനയുടെ അർത്ഥം നിർണ്ണയിക്കുന്നത് അതിന്റെ സ്ഥിരീകരണ രീതിയിലൂടെയാണെന്ന് വെരിഫിക്കേഷൻ വാദിക്കുന്നു. "ബ്ലോഗുകൾക്ക് വേദനയുണ്ട്" എന്ന വാദത്തെ ശരിവയ്ക്കാൻ എന്ത് രീതികൾ ഉപയോഗിക്കാം? ചില ജൈവിക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പ്രതികരണമായി ബ്ലോഗ്സ് കരയുകയോ കരയുകയോ ചെയ്യുന്നുവെന്ന് ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ അറിയിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. "ബ്ലോഗുകൾക്ക് വേദനയുണ്ട്" എന്ന പ്രസ്താവനയുടെ പ്രാധാന്യം, അനുയോജ്യമായ സാഹചര്യങ്ങളിലും ബ്ലോഗിന്റെ ശരീരത്തെ ബാധിക്കുന്ന പ്രത്യേക സംഭവങ്ങളോടുള്ള പ്രതികരണത്തിലും ഒരു സാധാരണ നിരീക്ഷകൻ ബ്ലോഗിന്റെ കരച്ചിൽ കേൾക്കുകയോ ബ്ലോഗിന്റെ കരച്ചിൽ കാണുകയോ ചെയ്യുമെന്ന അനുമാനത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് വെരിഫിക്കേഷൻ സിദ്ധാന്തം വാദിക്കുന്നു.

നിരീക്ഷണങ്ങൾ. "ബ്ലോഗുകൾ വേദനയിലാണ്" എന്ന പ്രസ്താവന ഈ അർത്ഥം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണെങ്കിൽ, ചില

ശാരീരിക സംഭവങ്ങളോടുള്ള പ്രതികരണമായി കരയാനോ കരയാനോ ഉള്ള പെരുമാറ്റ പ്രവണതയായിരിക്കണം

വേദന. തത്ത്വചിന്താപരമായ പെരുമാറ്റവാദത്തിനെതിരായ വാദങ്ങൾ

പ്രാരംഭ പ്രസംഗം. സഹനശക്തിയുടെ സത്ത ഉൾക്കൊള്ളാൻ ബ്ലോഗ്സ് ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് സങ്കല്പിക്കുക. കാൽവിരൽ കത്തിപ്പിടിച്ച്, കണ്ണുചിമുക, കരയുക, പരിക്കേറ്റ ഭാഗത്ത് സ്പർശിക്കുക തുടങ്ങിയ വൈകാരിക പ്രതികരണങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നില്ല. പകരം, ഒന്നാം സംഭവിക്കാത്തതുപോലെ അദ്ദേഹം മുന്നോട്ട് പോകുന്നു. കാൽ ഒടിഞ്ഞിട്ടും, അദ്ദേഹം നിലവിളിക്കുകയോ കരയുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. പകരം, അദ്ദേഹം ശാന്തമായി അടുത്ത ആശുപത്രിയിലേക്ക് പോയി. ബ്ലോഗ്സിന് നിസ്സംശയമായും വേദന അനുഭവപ്പെടുന്നു; കാൽവിരൽ കത്തിപ്പിടിക്കുകയോ കാല് ഒടിയുകയോ ചെയ്യുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്

വേദനാജനകമായി തുടരുന്നു, പക്ഷേ കരയാനോ വിറയ്ക്കാനോ സമാനമായ വൈകാരിക പ്രതികരണങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കാനോ അദ്ദേഹം ഇനി സാധ്യതയില്ല. നേരെമറിച്ച്, ആ ഗ്രൂപ്പിലെ ഓരോ അംഗവും കരച്ചിൽ, വിറയൽ, അല്ലെങ്കിൽ ദുഃഖം ഉച്ചത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കൽ തുടങ്ങിയ അസ്വസ്ഥത സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും പെരുമാറ്റങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുന്നു. അസുഖകരമായ പെരുമാറ്റത്തിന്റെ പ്രകടനമാണ് കഷ്ടപ്പാടിന്റെ വികാരത്തിന് അത്യാവശ്യമല്ലെന്ന് ചിത്രം തെളിയിക്കുന്നു.

ആധുനിക അമേരിക്കൻ തത്ത്വചിന്തകയായ ഹിലാരി പുട്ട്നം ആണ് ഈ ആശയം ആദ്യമായി അവതരിപ്പിച്ചത്. നമ്മുടെ ദൃഢനിശ്ചയമുള്ള പരിചയക്കാരനായ ബ്ലോഗ്സിനെപ്പോലുള്ള വ്യക്തികളെ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം "സൂപ്പർ സ്റ്റോയിക്സ്" എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചു. വേദന അനുഭവിക്കുന്നത് വേദനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പെരുമാറ്റം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിക്കണമെന്നില്ല എന്ന് മാതൃകാപരമായ സ്റ്റോയിക് തെളിയിക്കുന്നു. വേദനയില്ലാത്തവർ തെളിയിക്കുന്നതുപോലെ, വേദനയുടെ പെരുമാറ്റം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് വേദനയുടെ സംവേദനം അന്തർലീനമായി ഉറപ്പുനൽകുന്നില്ലെന്ന് സമാനമായ ഒരു ഉദാഹരണം വ്യക്തമാക്കുന്നു. അവർ കാൽവിരൽ കത്തിയാൽ അല്ലെങ്കിൽ കാല് ഒടിഞ്ഞാൽ അവർക്ക് വേദന അനുഭവപ്പെടില്ല. അഗാധമായ കഷ്ടപ്പാട് നടക്കാനുള്ള കഴിവ് അദ്ദേഹം വികസിപ്പിക്കുന്നു. അബദ്ധത്തിൽ കാൽവിരൽ കത്തിയാൽ, "അയ്യോ" എന്ന് പറയുകയും ബാധിച്ച ഭാഗം ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്തതായി അദ്ദേഹം ഓർമ്മിക്കുന്നു. കറച്ച് ശ്രമത്തിനുശേഷം, ശരാശരി വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്ത വേദനാപരമായ പെരുമാറ്റങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. എന്നിരുന്നാലും, അദ്ദേഹം ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടും നേരിടുന്നില്ല; അദ്ദേഹം ഒരു "തികഞ്ഞ വഞ്ചകനെ" പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

വേദന അനുഭവിക്കുന്ന സ്വഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് വേദന അനുഭവിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമില്ലെന്നും പര്യാപ്തമല്ലെന്നും തികഞ്ഞ നടന്റേയും സൂപ്പർ സ്റ്റോയിക്കിന്റെയും ഉദാഹരണങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. അസ്വീകാര്യമായ പെരുമാറ്റം പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള പ്രവണത വേദന അനുഭവിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയല്ല. നേരെമറിച്ച്, ദുരിതത്തിന്റെ പെരുമാറ്റ സൂചകങ്ങളൊന്നും പ്രകടിപ്പിക്കാതെ ഒരാൾക്ക് വേദന സഹിക്കാൻ കഴിയും, കൂടാതെ വേദന യഥാർത്ഥത്തിൽ അനുഭവിക്കാതെ വേദന അനുഭവിക്കുന്ന പെരുമാറ്റങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള പ്രവണതയും ഉണ്ടാകാം. തൽഫലമായി, വേദനയുടെ അനുഭവം ചില സാഹചര്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേക രീതിയിൽ പ്രതികരിക്കാനുള്ള ഒരു പ്രവണത സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല.

ഇത് ഒരു ദ്വിതീയ വാദം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഓരോ മാനസികാവസ്ഥയും ഒരു പ്രത്യേക പെരുമാറ്റരീതികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് വാദിക്കുന്ന ഒരു ദാർശനിക സിദ്ധാന്തമാണ് ബിഹേവിയറിസം. കരച്ചിൽ, മുഖം ചുളിക്കൽ, നിലവിളിക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ ബാധിത പ്രദേശത്തെ സ്പർശിക്കൽ തുടങ്ങിയ പെരുമാറ്റങ്ങൾ ഒരു വ്യക്തി വേദന അനുഭവിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകാവുന്ന പ്രതികരണങ്ങളെ ഉദാഹരണമാക്കുന്നു. സമീപത്ത് ഒരു സിംഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം നിങ്ങൾ സംശയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ താഴെ പറയുന്ന ഒന്നോ അതിലധികമോ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാൻ: വാഹനത്തിലേക്ക് പിൻവാങ്ങുക, നിങ്ങളുടെ തോക്ക് വീണ്ടെടുക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ സഹായം ആവശ്യപ്പെടുക. സമീപത്ത് ഒരു സിംഹത്തെ സങ്കല്പിക്കുക, ആക്രമണത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല തന്ത്രം പൂർണ്ണമായും ചലനരഹിതമായിരിക്കുക എന്നതാണ് എന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ആ സാഹചര്യത്തിൽ, നിങ്ങൾ ഭക്തിലേക്ക് മടങ്ങുകയോ നിങ്ങളുടെ തോക്ക് വീണ്ടെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കും; പകരം, നിങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും നിശ്ചലമായും ചലനരഹിതമായും തുടരും. സാഹചര്യങ്ങളോടുള്ള നമ്മുടെ പ്രതികരണങ്ങൾ നാം കൈവരിക്കാൻ ലക്ഷ്യമിടുന്ന ആശയങ്ങളെയും ലക്ഷ്യങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് നൽകിയിരിക്കുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. ഒരു സൂപ്പർസ്റ്റോയിക്കിന്റെ വേദനയോടുള്ള പ്രതികരണത്തെ അസ്വസ്ഥതയുടെ സ്വഭാവവും താൻ ദുരിതത്തിലല്ലെന്ന് അറിയിക്കാനുള്ള അവന്റെ പ്രവണതയും സ്വാധീനിക്കുന്നു. അടുത്തുവരുന്ന ഒരു സിംഹത്തെ നേരിടുമ്പോൾ സിംഹങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നിങ്ങളുടെ മുൻവിധിയുള്ള വിശ്വാസങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണത്തെ സ്വാധീനിക്കും. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ എനിക്ക് നിരാശയുണ്ട്, എന്റെ അസ്തിത്വം അവസാനിപ്പിക്കാൻ അഗാധമായ ഒരു പ്രേരണയുണ്ട്. തൽഫലമായി, നിഷ്ഠിരത്വം എന്റെ മരണത്തിലേക്ക് നയിക്കുമെന്ന് എനിക്ക് ബോധ്യമുള്ളതിനാൽ ഞാൻ സ്ഥലം മാറ്റം, കൂടാതെ സ്വയം നാശത്തിനായുള്ള ഒരു ആഗ്രഹം എനിക്കുണ്ട്. മാനസികാവസ്ഥകളും പെരുമാറ്റവും തമ്മിലുള്ള ആഴത്തിലുള്ള ബന്ധം ഈ ചിത്രം പ്രകടമാക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റം പ്രധാനമായും നയിക്കുന്നത് ഒരു മാനസികാവസ്ഥയല്ല, മറിച്ച് ഒരേസമയം സംഭവിക്കുന്ന ഒന്നിലധികം മാനസികാവസ്ഥകളുടെ സംയോജനമാണ്. തൽഫലമായി, ദാർശനിക പെരുമാറ്റവാദ രീതി പരാജയപ്പെടുമെന്ന് ഉറപ്പാണ്.

പ്രവർത്തനപരത

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യത്തിൽ പെരുമാറ്റവാദത്തിനും മനസ്സ്-തലച്ചോറ് സ്വത്വ സിദ്ധാന്തത്തിനും എതിരായി ഉയർന്നുവന്ന

പ്രവർത്തനവാദം, മനസ്സിന്റെ തത്ത്വചിന്തയിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സിദ്ധാന്തങ്ങളിലൊന്നായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. പ്രവർത്തനവാദികൾ മാനസികാവസ്ഥകളെ നിർവചിക്കുന്നത് അവയുടെ ശാരീരിക ഘടനയോ നിരീക്ഷകന്റെ പെരുമാറ്റമോ മാത്രമല്ല, ഒരു സിസ്റ്റത്തിനുള്ളിൽ അവ നിറവേറ്റുന്ന പങ്കിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. ഒരു മാനസികാവസ്ഥയെ മനസ്സിലാക്കുന്നത് അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട് നേടാനാകും, അതിൽ അത് ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്ന ഉത്തേജകങ്ങൾ, മറ്റ് മാനസികാവസ്ഥകളുമായുള്ള അതിന്റെ ഇടപെടലുകൾ, അതിന്റെ ഫലമായുണ്ടാകുന്ന പെരുമാറ്റ ഫലങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു. നിരവധി തത്ത്വചിന്തകർ പ്രവർത്തനവാദത്തിന്റെ പരിണാമത്തിനും മെച്ചപ്പെടുത്തലിനും ഗണ്യമായ സംഭാവന നൽകി, അതിനാൽ തത്ത്വചിന്ത, വൈജ്ഞാനിക ശാസ്ത്രം, കൃത്രിമബുദ്ധി എന്നിവയിലെ സമകാലിക ചർച്ചകളെ അവരുടെ ഉൾക്കാഴ്ചകളിലൂടെ സ്വാധീനിച്ചു.

ഫങ്ഷണലിസത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന വ്യക്തിയായി ഹിലാരി പൂട്ട്നം കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. 1960 കളിൽ, മനുഷ്യ മനസ്സിനെ ഒരു കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രോഗ്രാമിനോടും തലച്ചോറിനെ ഹാർഡ്‌വെയറിനോടും ഉപമിച്ചുകൊണ്ട് പൂട്ട്നം മെഷീൻ-സ്റ്റേറ്റ് ഫങ്ഷണലിസം എന്ന ആശയം അവതരിപ്പിച്ചു. മാനസികാവസ്ഥകൾ കമ്പ്യൂട്ടേഷണൽ അവസ്ഥകളോട് സാമ്യമുള്ളതാണെന്ന് പൂട്ട്നം വാദിക്കുന്നു, കാരണം അവ അവയുടെ ഭൗതിക ഘടകങ്ങളേക്കാൾ അവയുടെ പ്രവർത്തനപരമായ ബന്ധങ്ങളാൽ നിർവചിക്കപ്പെടുന്നു. ഒന്നിലധികം യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ എന്ന ആശയം, മനുഷ്യ മസ്തിഷ്കം, മൃഗ നാഡീവ്യൂഹങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ കൃത്രിമ ഉപകരണങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ പല ഭൗതിക വ്യവസ്ഥകളിലും സമാനമായ മാനസികാവസ്ഥകൾ ഉടനടി സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് വാദിക്കുന്നു, ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സംഭാവനയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഈ സമീപനം നേരിട്ട് മാനസികാവസ്ഥകൾ പ്രത്യേക മസ്തിഷ്ക അവസ്ഥകൾക്ക് ഇല്ലാത്തതെന്ന് അവകാശപ്പെട്ട സ്വത്വ സിദ്ധാന്തത്തെ വെല്ലുവിളിച്ചു. മനസ്സിന്റെ ശക്തവും വൈവിധ്യപൂർണ്ണവുമായ വിശദീകരണമായി പ്രവർത്തനപരത സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ പൂട്ട്നാമിന്റെ പ്രവർത്തനം നിർണായകമായിരുന്നു.

ഒരു ഏകീകൃത ദാർശനിക ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ മാനസിക പ്രാതിനിധ്യത്തോടുള്ള ശക്തമായ സമർപ്പണവുമായി ഫങ്ഷണലിസ്റ്റ് തത്ത്വചിന്തയെ സംയോജിപ്പിച്ച ശ്രദ്ധേയനായ ഒരു ഫങ്ഷണലിസ്റ്റ് തത്ത്വചിന്തകനാണ് ജെറി എ. ഫോഡോർ. ഫോഡോർ ചിന്താഭാഷ (LOT) സിദ്ധാന്തം രൂപപ്പെടുത്തി. വാക്യഘടന നിയമങ്ങളാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ആന്തരിക പ്രതീകാത്മക ഭാഷയിലാണ് ജ്ഞാനം സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് ഈ സിദ്ധാന്തം വാദിക്കുന്നു. സെമാന്റിക് വിവരങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രാതിനിധ്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രവർത്തനാവസ്ഥകളാണ് മാനസികാവസ്ഥകൾ എന്ന് ഫോഡോർ വാദിക്കുന്നു. ഫങ്ഷണലിസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേക ധാരണ ജ്ഞാനത്തിന്റെ കമ്പ്യൂട്ടേഷണൽ മാനത്തിന് ഊന്നൽ നൽകി, ഇത് വൈജ്ഞാനിക ഗവേഷണ മേഖലയെ സാരമായി സ്വാധീനിച്ചു. മാനസികാവസ്ഥകൾ പെരുമാറ്റത്തെ എങ്ങനെ സ്വാധീനിക്കുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് പ്രവർത്തനപരമായ വിശദീകരണങ്ങൾ നിർണായകമാണെന്ന് ഫോഡോർ വാദിച്ചു; അതിനാൽ, അവ പ്രവർത്തനവാദത്തിന്റെ വിശദീകരണ ഫലപ്രാപ്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

'വിശകലന പ്രവർത്തനപരത' എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന മനുശാസ്ത്ര സമീപനത്തിന് രൂപം നൽകിയതിലൂടെയാണ് ഡേവിഡ് ലൂയിസ് അറിയപ്പെടുന്നത്. പരമ്പരാഗത മനുശാസ്ത്രത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ, അവ നിറവേറ്റുന്ന കാര്യകാരണ പങ്കിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഈ രീതി മാനസികാവസ്ഥകളെ നിർവചിക്കുന്നത്. ലൂയിസിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, "വിശ്വാസം", "ആഗ്രഹം", "വേദന" തുടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ, ധാരണ, പ്രവർത്തനം, മറ്റ് വൈജ്ഞാനിക പ്രക്രിയകൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ബന്ധങ്ങളുടെ ഒരു ശൃംഖലയിലെ അവയുടെ പങ്ക് കൊണ്ടാണ് നിർവചിക്കുന്നത്. ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിർവചിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, അവ നിറവേറ്റുന്ന അവസ്ഥകളെയും അവയുടെ അനുബന്ധ ഭൗതിക അവസ്ഥകളെയും നമുക്ക് നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയും. മാനസിക സങ്കൽപ്പങ്ങളെ അവയുടെ ഭൗതിക രൂപത്തെ നിഷേധിക്കാതെ തന്നെ പ്രവർത്തനപരമായി വ്യക്തമാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് ചിത്രീകരിച്ചുകൊണ്ട് ലൂയിസിന്റെ രീതി പ്രവർത്തനപരതയെയും ഭൗതികവാദത്തെയും അനുരഞ്ജിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

ഡാനിയൽ ഡെന്നറ്റ്, തന്റെ ഉദ്ദേശ്യപരമായ നിലപാട് എന്ന ആശയത്തിലൂടെ, പ്രവർത്തനപരതയുടെ ദാർശനിക വിദ്യാലയത്തിന്റെ പ്രായോഗികവും നിർബന്ധിതവുമായ പ്രതിരോധം വാദാനം ചെയ്തു. ഒരു വ്യവസ്ഥയുടെ പെരുമാറ്റം പ്രവചിക്കുന്നതിനുള്ള ഫലപ്രദമായ സമീപനം വിശ്വാസങ്ങൾ, ആഗ്രഹങ്ങൾ, ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ എന്നിവ അതിന്മേൽ ആരോപിക്കുക എന്നതാണ് എന്ന് ഡെന്നറ്റ് വാദിച്ചു.

ആന്തരികവും സ്വകാര്യവുമായ അസ്തിത്വങ്ങളായി ഈ അവസ്ഥകളുടെ നിലനിൽപ്പ് പരിഗണിക്കാതെ തന്നെ ഇത് ശരിയാണ്. മാനസികാവസ്ഥകൾ പ്രവർത്തനപരമായ തലത്തിൽ തിരിച്ചറിയാവുന്ന പാറ്റേണുകളാണെന്ന് ഈ വിക്ഷേപം വാദിക്കുന്നു. മൃഗങ്ങൾ, കമ്പ്യൂട്ടറുകൾ, കൃത്രിമബുദ്ധി എന്നിവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനായി പ്രവർത്തനപരതയുടെ ചട്ടക്കൂട് വിശാലമാക്കുന്നതിലൂടെ, ബോധത്തിന്റെയും മാനസികാവസ്ഥയുടെയും പരമ്പരാഗത ആശയങ്ങൾക്ക് ഡെനറ്റിന്റെ കൃതി വിരുദ്ധമാണ്, ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഈ അസ്തിത്വങ്ങൾക്ക് മനുഷ്യരുടേതിന് സമാനമായ മാനസികാവസ്ഥകൾ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

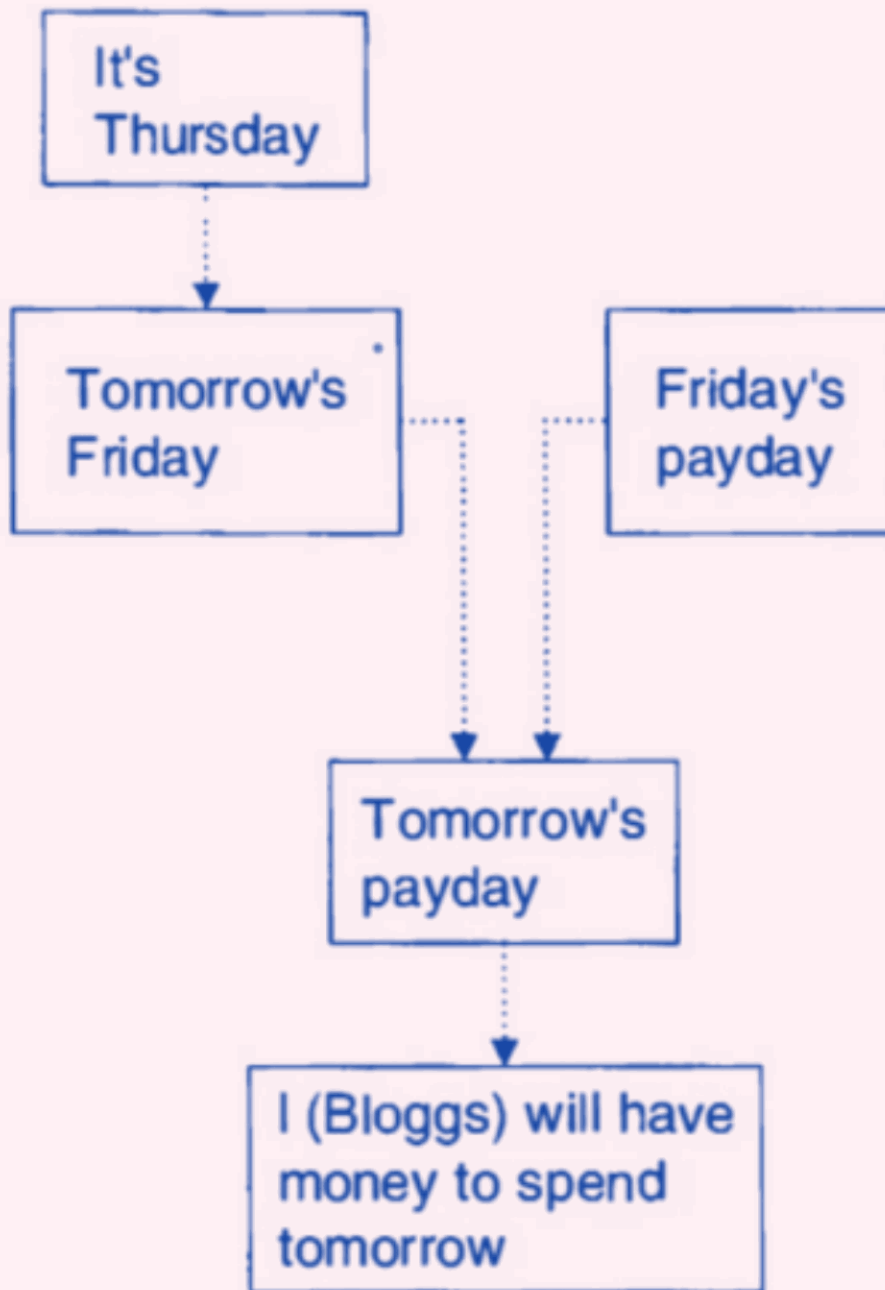
പ്രവർത്തനപരമായ ഒരു മാതൃകയ്ക്കുള്ളിൽ മാനസിക കാര്യകാരണബന്ധത്തിലും സ്വയം അറിവിലും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ച സിഡ്നി ഷുമേക്കർ, ഈ മേഖലയിലെ മറ്റൊരു ശ്രദ്ധേയമായ കൂട്ടിച്ചേർക്കലാണ്. ഷുമേക്കർ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. മാനസികാവസ്ഥകൾക്ക് യഥാർത്ഥ കാര്യകാരണ ശക്തികൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം, കൂടാതെ പ്രവർത്തനപരത വെറും പെരുമാറ്റ പ്രവണതകളിലേക്കുള്ള മാനസിക ഗുണങ്ങളെ കുറയ്ക്കാതെ തന്നെ ഇത് വിശദീകരിക്കും. ഇത് പ്രവർത്തനപരതയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളുമായി യോജിക്കുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ പ്രവർത്തനപരതയുടെ ആശയപരമായ അടിത്തറ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, ആത്മനിഷ്ഠമായ അനുഭവത്തെ അവഗണിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിമർശനങ്ങളെ നേരിടാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രാപ്തമാക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രവർത്തനവാദ തത്വശാസ്ത്ര വിക്ഷേപകോണിൽ നിന്ന്, മാനസികാവസ്ഥകളെ അവയുടെ കാര്യകാരണ ഇടപെടലുകൾ, സെൻസറി ഇൻപുട്ടുകൾ, പെരുമാറ്റ ഔട്ട്പുട്ടുകൾ എന്നിവയാൽ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ വിശകലന തത്ത്വചിന്തയിലെ ഒരു പ്രധാന ബൗദ്ധിക പുരോഗതിയാണ് പ്രവർത്തനവാദ സിദ്ധാന്തം. വൈജ്ഞാനിക ശാസ്ത്രത്തിലെ ഒരു പ്രധാന പാഠത്തിന് ഇത് ആശയപരമായ അടിത്തറയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. നിരവധി എന്റിറ്റികളെ അവയുടെ ഘടന കൊണ്ടല്ല, മറിച്ച് അവ നിർവ്വഹിക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെയാണ് നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന ആശയം തത്ത്വചിന്തയിലെ പ്രവർത്തനവാദ വിക്ഷേപത്തിന്റെ അടിത്തറയായി വർത്തിക്കുന്നു. കത്തിയുടെ മെറ്റീരിയൽ ഘടനയല്ല, മറിച്ച് അതിന്റെ മുറിക്കൽ കഴിവാൻ അതിനെ മറ്റ് ബ്ലേഡുകളിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കുന്നത്; ഉരുക്കം പ്ലാസ്റ്റിക്കം തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അതിനെ കത്തിയായി തരംതിരിക്കുന്നതിന് അപ്രധാനമാണ്. താരതമ്യപ്പെടുത്താവുന്ന ഒരു ആശയം മാനസികാവസ്ഥകൾക്കും പ്രക്രിയകൾക്കും ബാധകമാണെന്ന് പ്രവർത്തനവാദി വാദിക്കുന്നു. ഒരു പ്രത്യേക മാനസികാവസ്ഥയുടെ സ്വഭാവം നിർവ്വചിക്കുന്നത് തലച്ചോറിന്റെ പ്രവർത്തനം പോലുള്ള അതിന്റെ ഭൗതിക ഘടനയല്ല, മറിച്ച് അത് ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളും അത് ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന കാരണങ്ങളുടെയും ഫലങ്ങളുടെയും തരങ്ങളാണ്. പ്രവർത്തനവാദ സിദ്ധാന്തം പറയുന്നത് മാനസികാവസ്ഥകളെ അവ സാധാരണയായി നിർവ്വഹിക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെയാണ് നിർവ്വചിക്കുന്നത്, ചിലപ്പോൾ അവയെ അവയുടെ "പ്രവർത്തനപരമായ" കടമകൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഒരു സമഗ്രമായ പ്രവർത്തനവാദി, മാനസികാവസ്ഥയുടെ (M) കാര്യകാരണ പ്രവർത്തനം M ന്റെ എല്ലാ ഗുണങ്ങൾക്കും നിർണായക ഘടകമാണെന്ന് വാദിക്കുന്നു. തൽഫലമായി, M ന്റെ ഉള്ളടക്കം അത് പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന കാര്യകാരണ പ്രവർത്തനത്താൽ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നു. ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ ഒരു പ്രവർത്തനപരമായ റോൾ സിദ്ധാന്തം കാര്യകാരണ റോളുകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന സംവിധാനത്തെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ പ്രവർത്തനപരമായ റോൾ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ വിലയിരുത്തൽ പലപ്പോഴും ഈ രീതിയിലാണ് നടത്തുന്നത്. മിക്ക സന്ദർഭങ്ങളിലും, മുന്നോട്ട് പോകുക. ഒരു വ്യക്തിയുടെ മാനസികാവസ്ഥകൾ പൊതുവെ ഒരു കാര്യകാരണ ശൃംഖല സ്ഥാപിക്കുന്നുവെന്ന് തിരിച്ചറിയേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, പരമ്പരാഗത രീതിയിൽ ഇടതുക. ഉദാഹരണത്തിന്, വ്യാഴാഴ്ചയാണെന്ന് ബ്ലോഗ്സിന്റെ ബോധ്യം അദ്ദേഹത്തെ നാളെ വെള്ളിയാഴ്ചയാണെന്ന് അനുമാനിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു; നാളെ വെള്ളിയാഴ്ചയാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസവും വെള്ളിയാഴ്ച ശമ്പള ദിവസമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധാരണയും ചേർന്ന്, നാളെ ശമ്പള ദിവസമാണെന്ന് അനുമാനിച്ചു; നാളെ ശമ്പള ദിവസമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം നാളെ ചെലവഴിക്കാൻ പണമുണ്ടെന്ന് നിഗമനത്തിലെത്താൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

മാനസികാവസ്ഥകൾ ഉൾപ്പെടുന്ന കാര്യകാരണ ശൃംഖലയ്ക്ക് പുറമേ, ആ വിശ്വാസങ്ങളുടെ സത്ത ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു അനുമാന ശൃംഖലയും നിലവിലുണ്ട്. ഇതുവരെ, രണ്ട് ശൃംഖലകളുടെ സാന്നിധ്യം ഞങ്ങൾ തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മാനസികാവസ്ഥകളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാര്യകാരണ ശൃംഖലയും മാനസികാവസ്ഥകളുടെ ഉള്ളടക്കങ്ങളെ പരസ്പരബന്ധിതമാക്കുന്ന ഒരു അനുമാന ശൃംഖലയും. ഉദാഹരണത്തിൽ ബ്ലോഗ്സിന്റെ ആശയങ്ങളുടെ സാരാംശം ഒരു യുക്തിസഹമായി വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

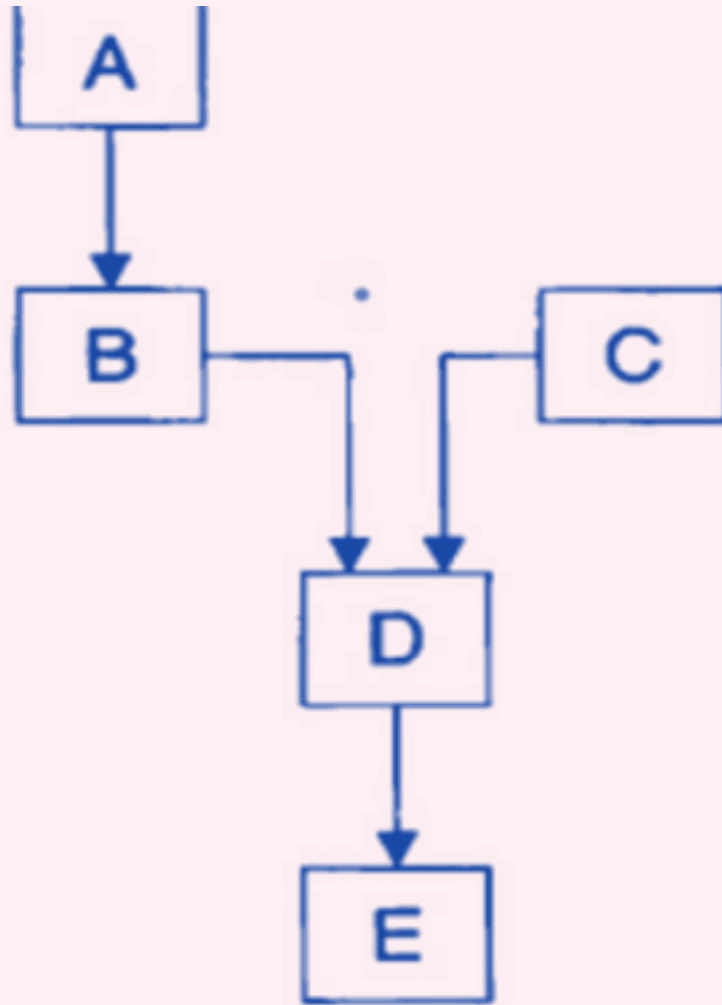
"എനിക്ക് (ബ്ലോഗുകൾ) നാളെ മാത്രമേ ചെലവഴിക്കേണ്ടിവരൂ" എന്ന നിഗമനത്തിലേക്ക് പുരോഗമിക്കുന്ന ഒരു വാദം. ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ

പ്രവർത്തനപരമായ റോൾ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ വക്താക്കൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്, അനമാന ശ്രംഖലയും കാര്യകാരണ ശ്രംഖലയും തമ്മിലുള്ള പരസ്പരബന്ധം തിരിച്ചറിയുന്നതിലൂടെ വ്യക്തികൾ ഉള്ളടക്കത്തെ മാനസികാവസ്ഥകൾക്ക് ആരോപിക്കുന്നു എന്നാണ്, ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് മാനസികാവസ്ഥകൾ പെരുമാറ്റത്തെയും തീരുമാനമെടുക്കലിനെയും എങ്ങനെ സ്വാധീനിക്കുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ഈ പരസ്പരബന്ധങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്ന്.

അഞ്ച്

വിശ്വാസങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു കാര്യകാരണ ശൃംഖല (A-E)

മനുഷ്യരിൽ, വേദനയെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ സി-ഫൈബറുകളുടെ സജീവമാക്കലുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അതേസമയം കണവകളിൽ, ഡി-ഫൈബറുകളുടെ സജീവമാക്കലിലൂടെയാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഫ്ലിപ്പറിൽ ഡി-ഫൈബർ പ്രവർത്തനം ചെയ്യുന്നതുപോലെ, മനുഷ്യരിൽ സി-ഫൈബർ സജീവമാക്കൽ സമാനമായ പങ്ക് നിറവേറ്റുമെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു, എന്ന ഫങ്ഷണലിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തം തലച്ചോറ്. വേദനയുടെ വികാരം ഒരു പ്രത്യേക ധർമ്മം നിറവേറ്റുന്ന ഒരു ആന്തരിക അവസ്ഥയായി നിർവചിക്കപ്പെടുന്നു എന്നാണ് ഈ വീക്ഷണം വാദിക്കുന്നത്. ശരീരത്തിന് പരിക്കേറ്റതിന്റെ ഫലമായുണ്ടാകുന്ന ഒരു ആന്തരിക അവസ്ഥയാണ് 'വേദന പ്രവർത്തനം' സജീവമാക്കുന്നത്, ഇത് 'അയ്യോ' എന്ന് വിളിച്ചുപറയാനും കേടായ ഭാഗത്തേക്ക് പ്രവണത കാണിക്കാനും നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. വേദനയുടെ അനുഭവം ഒരു ആന്തരിക അവസ്ഥയിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടാകുന്നതെന്ന് ഫങ്ഷണലിസ്റ്റ് വീക്ഷണം വാദിക്കുന്നു.

ശാരീരിക ഉപദ്രവം. ഈ അവസ്ഥ നമ്മെ "അയ്യോ" എന്ന് വിളിച്ചുപറയാനും ബാധിത പ്രദേശത്തെ കൈകാര്യം ചെയ്യാനും നിർബന്ധിക്കുന്നു. ഒരു വ്യക്തിക്ക് മാനസികാവസ്ഥ M ഉണ്ടായിരിക്കണമെങ്കിൽ, 'M-ഫംഗ്ഷൻ' തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ആന്തരിക അവസ്ഥ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് പ്രവർത്തനവാദം എന്ന ആശയം വാദിക്കുന്നു.

രോഗികൾക്ക് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ദോഷം വരുത്തിക്കൊണ്ട് രോഗകാരികളായ സൂക്ഷ്മാണുക്കളെ ഇല്ലാതാക്കുന്ന രാസവസ്തുക്കളാണ് ആന്റിബയോട്ടിക്സുകൾ. രോഗിക്ക് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ദോഷം വരുത്തിക്കൊണ്ട് അപകടകരമായ സൂക്ഷ്മാണുക്കളെ ഇല്ലാതാക്കാൻ ഇതിന് കഴിയുമെന്നതിനാൽ മെഡിക്കൽ വിദഗ്ധർ പെൻസിലിനെ ഒരു ആന്റിബയോട്ടിക്കായി കണക്കാക്കുന്നു. രോഗിക്ക് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ദോഷം വരുത്തിക്കൊണ്ട് ദോഷകരമായ സൂക്ഷ്മാണുക്കളെ ഉയുലനം ചെയ്യാനുള്ള കഴിവ് കാരണം എറിത്രോമൈസിൻ ഒരു ആന്റിബയോട്ടിക്കായി തരംതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. പെൻസിലിനും എറിത്രോമൈസിനും വളരെ വ്യത്യസ്തമായ രാസഘടനകളാണ് ഉള്ളത്.

പ്രവർത്തനപരത എന്നത് ഒരു ദാർശനിക സംവിധാനമാണ്, അത് മാനസിക പ്രക്രിയകൾ ചില പ്രധാന വശങ്ങളിൽ കാർബ്ബുറേറ്ററുകൾക്കും ആന്റിബയോട്ടിക്സുകൾക്കും സമാനമാണെന്ന് വാദിക്കുന്നു. ഒരു ആന്റിബയോട്ടിക്കിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, ഒരു കാർബ്ബുറേറ്റർ "കാർബ്ബുറേറ്റർ പ്രവർത്തനം" നിർവ്വഹിക്കുന്ന പ്രവർത്തനത്തിലൂടെയാണ് നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നത്, അതേസമയം ഒരു ആന്റിബയോട്ടിക്കിന്റെ സവിശേഷത "ആന്റിബയോട്ടിക് ടാസ്ക്" നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലെ അതിന്റെ പങ്കാണ്. തീരുമാനമെടുക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ വൈകാരിക നിയന്ത്രണം പോലുള്ള ഒരു പ്രത്യേക മാനസികാവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ നിർവ്വഹണം ആ അവസ്ഥയുടെ നിർവ്വഹിക്കുന്ന സ്വഭാവമാണ്.

വൈവിധ്യമാർന്ന തിരിച്ചറിവുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയം വാദിക്കുന്നത് വേദനയ്ക്ക് ഒന്നിലധികം പ്രകടനങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്നാണ്. പ്രവർത്തനപരമായ വീക്ഷണകോണിൽ നിന്ന്, വേദനയുടെ പല രൂപങ്ങളും ഇപ്രകാരമാണ്. വേദനയുടെ പ്രവർത്തനം അനുമാനിക്കുന്ന ഒരു സാഹചര്യത്തെ മനസ്സിന്റെ തത്ത്വചിന്തകർ "പ്രവർത്തനപരത" എന്ന് വിളിക്കുന്നു. വേദനയുടെ പ്രവർത്തനം നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഒരു ആന്തരിക അവസ്ഥയോ വേദനയുടെ പങ്ക് ഏറ്റെടുക്കുന്ന ഒരു അവസ്ഥയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഒരു ജീവി വേദന അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഈ സിദ്ധാന്തം വാദിക്കുന്നു.

വേദനയുടെ പങ്കിനെ നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ അതിന്റെ ഇൻപുട്ടുകൾ, ഔട്ട്പുട്ടുകൾ, ആന്തരിക ലിങ്കുകൾ എന്നിവയാണ്. ഒരു ടാക്കിൽ നടക്കുക, ഒരു കാൽ ഒടിയുക, ഒരു കൈ പൊള്ളുക എന്നിവയെല്ലാം വേദനയ്ക്ക് കാരണമായേക്കാവുന്ന സാഹചര്യങ്ങളുടെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ഇൻപുട്ടുകൾ വേദനയ്ക്ക് കാരണമാകുന്ന ഘടകങ്ങളാണ്. വേദന മൂലമുണ്ടാകുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെ 'ഔട്ട്പുട്ടുകൾ' എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഔട്ട്പുട്ടുകളുടെ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ നിലവിളി, ബാധിച്ച പ്രദേശത്തെ സ്പർശനപരമായ ഉത്തേജനം, "ഔച്ച്" എന്ന് ഉച്ചരിക്കുക തുടങ്ങിയ ശബ്ദങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. ആന്തരിക ബന്ധങ്ങൾ വേദനയെയും മറ്റ് മാനസികാവസ്ഥകളെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു, അവ രണ്ടും തമ്മിലുള്ള കാര്യകാരണ ബന്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, അവ വേദനയ്ക്കും ഉത്കണ്ഠയ്ക്കും ഇടയിലുള്ള കാര്യകാരണ ബന്ധത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു, ഇത് കടുത്ത അസ്വസ്ഥത സാധാരണയായി ഉത്കണ്ഠയ്ക്ക് കാരണമാകുമെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു ടാക്കിൽ നടക്കുന്നത് അസ്വസ്ഥതയ്ക്ക് കാരണമായേക്കാം, സാധാരണയായി ഭയത്തിന്റെ വികാരങ്ങളും "ഔച്ച്" പോലുള്ള ആശ്ചര്യങ്ങളും ഉളവാക്കും. വിവിധ മാനസികാവസ്ഥകളെ വ്യത്യസ്തമായ പെരുമാറ്റ സ്വഭാവങ്ങളുമായി നേരിട്ട് ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത് അസാധ്യമാണെന്ന് പ്രവർത്തനവാദം അംഗീകരിക്കുന്നു; എന്നിരുന്നാലും, പരോക്ഷമായിട്ടാണെങ്കിലും, പെരുമാറ്റത്തിലൂടെ മാനസികാവസ്ഥകളെ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ അത് ശ്രമിക്കുന്നു. ഒരു മാനസികാവസ്ഥയുടെ കാരണമായ പങ്കിനെ മൂന്ന് വ്യത്യസ്ത തരം ഇടപെടലുകളായി നിർവ്വഹിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് പ്രവർത്തനവാദ സിദ്ധാന്തം വാദിക്കുന്നു.

കണ്ണുകളിലേക്ക് പ്രകാശം പ്രവേശിക്കുന്നത് ഒരു ദൃശ്യ മൂല സൃഷ്ടിക്കുന്ന രീതി, ഒരു പരിസ്ഥിതിയുടെ പ്രത്യേക ഘടകങ്ങൾ ആദ്യം വ്യത്യസ്തമായ മാനസിക പ്രക്രിയകളെ എങ്ങനെ ഉണർത്തുമെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. രണ്ടാമതായി, നിർദ്ദിഷ്ട മാനസികാവസ്ഥകൾക്ക് ഒരേ വ്യക്തിയിലെ മറ്റ് മാനസികാവസ്ഥകളുമായി കാരണമായി ഇടപഴകാൻ കഴിയും. കാലിലെ വേദനാജനകമായ സംവേദനം കൈകാലിന് പരിക്കേറ്റതിന്റെ പ്രതിതി സൃഷ്ടിച്ചേക്കാമെന്ന ധാരണ ഇതിന് തെളിവാണ്.

ചില മാനസികാവസ്ഥകൾ ഒരു വ്യക്തിയുടെ ശാരീരിക പ്രവർത്തനങ്ങളെ കാര്യകാരണമായി സ്വാധീനിക്കും. ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഒരു കാലിൽ പരിക്കേറ്റതായി മനസ്സിലാക്കുകയും തുടർന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന വേദന ലഘൂകരിക്കാനുള്ള അഗാധമായ പ്രേരണ ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നത് ഇതിന് ഒരു ഉദാഹരണമാണ്. ഇത് വ്യക്തിയെ പരിക്കേറ്റ പ്രദേശവുമായി ബന്ധപ്പെടാനോ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ കാലിനെ ഉടന്തി അപകടത്തിൽ നിന്ന് പിൻവലിക്കാനോ ഇടയാക്കും. പ്രവർത്തനവാദികളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഒരു മാനസികാവസ്ഥയുടെ വർഗ്ഗീകരണം അടിസ്ഥാനപരമായി അതിന്റെ ആന്തരിക ഭൗതിക ഘടനയെ ആശ്രയിക്കുന്നില്ല; പകരം, അനുബന്ധ വ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിലെ

സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനപരമായ പങ്കാണ് ഇത് നിർണ്ണയിക്കുന്നത്.

പ്രവർത്തനപരത എന്ന ആശയം, സമാനമായ മാനസിക പ്രക്രിയകൾ പങ്കിടുന്നതിന് ആളുകൾക്കും ഗ്രൂപ്പുകൾക്കും അവരുടെ പ്രവർത്തന ഘടനയിൽ മതിയായ സാമ്യം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന മുൻധാരണയുമായി യോജിക്കുന്നു. പ്രവർത്തനപരത സിദ്ധാന്തത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ നിലവിലെ ധാരണയിൽ പ്രകടമാകുന്നതുപോലെ, മാനസികാവസ്ഥകൾ വിവിധ കാര്യകാരണ റോളുകൾക്കുള്ള വഴികളായി വർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് പ്രവർത്തനപരത സിദ്ധാന്തം വാദിക്കുന്നു. സാരാംശത്തിൽ, വിവിധ മാനസികാവസ്ഥകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിറവേറ്റാൻ വിവിധ അവസ്ഥകൾക്ക് കഴിയും. ഇത് പ്രവർത്തനപരതയെ മാനസികാവസ്ഥകളുടെ വൈവിധ്യമാർന്ന യാഥാർത്ഥ്യബോധം പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നു. പ്രവർത്തനപരതയും ഇനിപ്പറയുന്ന സിദ്ധാന്തങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം: (i) (i) (i) (i) (i) തരം ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം; (ii) നിയന്ത്രിത തരം ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം; (iii) ടോക്കൺ ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം.

പ്രവർത്തനവാദ സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച്, വേദനയുടെ ധാരണയുടെ പ്രവർത്തനം നിറവേറ്റുന്ന ഒരു അവസ്ഥ മൂലമാണ് ഒരു ജീവി വേദന അനുഭവിക്കുന്നത്. നിലവിൽ, വേദനയുടെ പ്രവർത്തനം ദ്രവ്യത്തിന്റെ ഭൗതികമല്ലാത്ത ഒരു അവസ്ഥയാൽ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. തൽഫലമായി, പ്രവർത്തനവാദ പദാർത്ഥ ചൈതന്യവും കൃത്യമാണെന്ന് ന്യായമായ ഒരു വാദമാണ്. വിവിധ മാനസികാവസ്ഥകളുടെ അതുല്യമായ കാര്യകാരണ റോളുകൾ തലച്ചോറിന്റെ ഭൗതിക ഗുണങ്ങളാൽ സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടാനുള്ള സാധ്യത വളരെ കൂടുതലാണെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. പ്രവർത്തനവാദം കൃത്യമാണെങ്കിൽ, ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഒരു വകഭേദം ആധികാരികമാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. രണ്ട് സിദ്ധാന്തങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അടുത്ത ബന്ധം മൂലമാണിത്.

പ്രവർത്തനപരതയും തലച്ചോറിന്റെ അവസ്ഥയും

തലച്ചോറിന്റെ പ്രത്യേക പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് അതിന്റെ അവസ്ഥയെ ചിത്രീകരിക്കാൻ കഴിയും. ഒരു വ്യക്തി വേദനയ്ക്ക് വിധേയനാകുകയാണെങ്കിൽ, അയാൾ പ്രതികൂലമായ സെറിബ്രൽ അവസ്ഥയിലാണെന്ന് കണക്കാക്കാം. ഒരു ഫങ്ഷണലിസ്റ്റ് ചട്ടക്കൂട് നിരവധി തരത്തിലുള്ള യാഥാർത്ഥ്യബോധം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, വിശപ്പ് അല്ലെങ്കിൽ വേദന പോലുള്ള തലച്ചോറിന്റെ അവസ്ഥകളെ ഫങ്ഷണൽ റോളുകൾ ചിത്രീകരിച്ചേക്കാം. ഒരു മൗസ്‌ടാപ്പിന്റെ ഉപയോഗത്തിലൂടെ ഫങ്ഷണൽ റോളുകളിൽ വൈവിധ്യമാർന്ന യാഥാർത്ഥ്യബോധം എന്ന ആശയം കിം കാണിക്കുന്നു. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, ഒരു മൗസ്‌ടാപ്പിൽ ഒരു അടിസ്ഥാന ട്രിഗർ സംവിധാനം ഉണ്ടായിരിക്കാം, അതേസമയം മറ്റുള്ളവ സെൻസർ ആക്ടിവേഷനിൽ അടങ്ങുന്ന ഒരു വയർ കൂട്ടിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയേക്കാം. എലികളെ പിടിക്കുന്നതിൽ മൗസ്‌ടാപ്പിന്റെ ഫലപ്രാപ്തിയും കാര്യക്ഷമതയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന്, സാഹചര്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ച് ലേസറുകളോ ഹൈഡ്രോളിക് പമ്പറോ ഉൾപ്പെടുത്താം. എലിയെ കെണിയിൽ പെടുത്താൻ കഴിവുള്ള ഏതൊരു ഉപകരണത്തെയും അതിന്റെ അളവുകൾ, രൂപം അല്ലെങ്കിൽ പ്രവർത്തനം പരിഗണിക്കാതെ ഒരു മൗസ്‌ടാപ്പ് ആയി തരംതിരിക്കുന്നു. മാനസികാവസ്ഥകളും തലച്ചോറിന്റെ അവസ്ഥകളും തമ്മിലുള്ള ഒരു ബന്ധം ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. "വേദന" എന്ന വിഭാഗത്തിന്റെ ഓരോ സംഭവവും "സി-ഫൈബർ ഫയറിംഗ് ഒരേസമയം" എന്ന ഒറ്റ ഉദാഹരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സി-ഫൈബറുകളുടെ സജീവമാക്കലിനും വേദനയുടെ അനുഭവത്തിനും ഒരു പ്രത്യേക ഐഡന്റിറ്റി ഉണ്ട്. ഓരോ തരത്തിലുള്ള മാനസികാവസ്ഥയും ഒരു പ്രത്യേക ന്യൂറോളജിക്കൽ അവസ്ഥയുമായി അടുത്ത ബന്ധമുള്ളതാണെന്ന് ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം വാദിക്കുന്നു. നേരെമറിച്ച്, ഓരോ തലച്ചോറിന്റെ അവസ്ഥയും ഒരു പ്രത്യേക മാനസികാവസ്ഥയുമായി പൊരുത്തപ്പെടണമെന്ന് ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. പരിഗണനയിലുള്ള അവസ്ഥകൾ തലച്ചോറിന്റെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥകളാണ്. "മാത്രമല്ല, നിരീക്ഷണത്തിലൂടെയോ പ്രസക്തമായ വാക്യങ്ങളുടെ അർത്ഥങ്ങൾ പരിശോധിച്ചോ മാത്രം ഐഡന്റിറ്റികൾ നിർണ്ണയിക്കരുത്."

മഴ പെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന തോമസിന്റെ വിശ്വാസം, മഴയുടെ ദൃശ്യ, ശ്രവണ സൂചനകൾ പലപ്പോഴും ഉണർത്തുന്ന മസ്തിഷ്ക അവസ്ഥയുമായി കൃത്യമായി യോജിക്കുന്നു. ഈ മസ്തിഷ്ക അവസ്ഥ സാധാരണയായി ഒരു കട എടുക്കുന്നതിനുള്ള പ്രവർത്തനത്തെ സഹായിക്കുന്ന മറ്റ് അവസ്ഥകളുമായി സഹവർത്തിക്കുന്നു. മാനസികാവസ്ഥകൾ നമ്മുടെ ഉള്ളിലെ ശാരീരിക അവസ്ഥകളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നുവെന്നും അവയ്ക്ക് ചില കാര്യകാരണ ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടെന്നും ലൂയിസ് വാദിച്ചു. ഒരേ ജനസംഖ്യയിലെ വ്യക്തികൾക്കിടയിൽ നിർദ്ദിഷ്ട മാനസികാവസ്ഥകളും നിർദ്ദിഷ്ട ശാരീരിക അവസ്ഥകളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കാമെന്ന് ഈ ഡാറ്റ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു പ്രത്യേക മാനസികാവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ശാരീരിക അവസ്ഥ, അത് കൈവശമുള്ള സ്ഥാപനത്തിന് അവസ്ഥ സാധാരണയായി നിറവേറ്റുന്ന കാര്യകാരണ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് ലൂയിസ് വാദിക്കുന്നു. വേദനയെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ മനുഷ്യരിൽ

നിരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സവിശേഷ മസ്തിഷ്ക അവസ്ഥയാണ്.

പ്രവർത്തനപരതയും മാനസികാവസ്ഥയുടെ ആറ് സവിശേഷതകളും

1. ലോകത്തിലെ ചില പ്രത്യേക അവസ്ഥകളാണ് ചില മാനസികാവസ്ഥകളുടെ മൂലകാരണം. നമ്മൾ കണ്ടതുപോലെ, തലച്ചോറിന്റെ അവസ്ഥകൾ വ്യത്യസ്ത മാനസികാവസ്ഥകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവർത്തനപരമായ പങ്ക് വഹിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അതിനാൽ, ചില മാനസികാവസ്ഥകൾ ലോകത്തിലെ ചില അവസ്ഥകൾ മൂലമാണെന്ന വാദം വെറും സത്യമാണ്,

ഫങ്ഷണലിസ്റ്റിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ചില തലച്ചോറിന്റെ അവസ്ഥകൾ ലോകത്തിലെ അവസ്ഥകൾ മൂലമാണെങ്കിൽ. .

2. ചില മാനസികാവസ്ഥകൾ ചില പെരുമാറ്റങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ കൂടി ഓർമ്മിക്കേണ്ട പ്രധാന കാര്യം, തലച്ചോറിന്റെ അവസ്ഥകളാണ് പ്രവർത്തനത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നതെന്ന് വളരെ സാധ്യതയുണ്ട്.

മാനസികാവസ്ഥകളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. അതിനാൽ, പ്രവർത്തനവാദിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ചില മാനസികാവസ്ഥകൾ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവാദികളാണെന്ന വാദം സാധ്യമാകുന്നത് ചില തലച്ചോറിന്റെ അവസ്ഥകൾ ആ പ്രവൃത്തികൾക്ക് ഉത്തരവാദികളാണെങ്കിൽ മാത്രമാണ്.

3. ചില മാനസികാവസ്ഥകളാണ് മറ്റ് മാനസികാവസ്ഥകളുടെ മൂലകാരണം. മാനസികാവസ്ഥകൾ തലച്ചോറിന്റെ അവസ്ഥകളാണെന്ന് പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ചില മാനസികാവസ്ഥകളാണ് മറ്റ് മാനസികാവസ്ഥകൾക്ക് കാരണമെന്ന് വാദിക്കുന്നത്, ചില മസ്തിഷ്കാവസ്ഥകളാണ് മറ്റ് മസ്തിഷ്കാവസ്ഥകൾക്ക് കാരണമെന്ന് വാദിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്. സംശയമില്ല. ചില മാനസികാവസ്ഥകളാണ് മറ്റ് മാനസികാവസ്ഥകൾക്ക് കാരണമെന്ന് മാത്രമല്ല, മാനസികാവസ്ഥകൾ തമ്മിലുള്ള കാര്യകാരണബന്ധങ്ങൾ ഇടയ്ക്കിടെ അവയ്ക്കിടയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന യുക്തിസഹമായ ബന്ധങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുമെന്നതും സത്യമാണ്.

4. ചില മാനസികാവസ്ഥകളെക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരാകുന്നത് സാധ്യമാണ്. എല്ലായ്പ്പോഴും എന്നപോലെ, ബോധം ഒരു പ്രധാന വെല്ലുവിളി ഉയർത്തുന്നു. വേദനയുടെ സ്വഭാവ സവിശേഷതയായ പ്രവർത്തനപരമായ പങ്ക് വഹിക്കാൻ കഴിവുള്ളതും എന്നാൽ അത് അനുഭവിക്കാത്തതുമായ ഒരു കേന്ദ്ര കമ്പ്യൂട്ടർ ഉള്ള ഒരു റോബോട്ടിനെ സങ്കല്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് തോന്നുന്നു. നിങ്ങൾ പറയുന്നത് കൃത്യമാണെങ്കിൽ, ബോധം പ്രവർത്തനപരമായ സമീപനത്തിന് ഒരു പ്രധാന വെല്ലുവിളി ഉയർത്തുന്നു.

5. ലോകത്തിലെ കാര്യങ്ങളുമായോ സംഭവങ്ങളുമായോ ബന്ധപ്പെട്ട മാനസികാവസ്ഥകളുണ്ട്. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച്, രണ്ട് വ്യത്യസ്ത സൈദ്ധാന്തിക വിക്ഷേപങ്ങളുണ്ട്. പ്രവർത്തനപരതയുമായി തികച്ചും സുഖകരമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടുണ്ട്, അത് പ്രവർത്തനപരമായ പങ്ക് അർത്ഥശാസ്ത്രമാണ്. മറുവശത്ത്, ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ കാര്യകാരണ സിദ്ധാന്തം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മറ്റൊരു സമീപനം, അടിസ്ഥാന പ്രവർത്തനപര ചട്ടക്കൂടിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകളും, കുറഞ്ഞത് ചില പരിഷ്കാരങ്ങളും ആവശ്യമാണ്.

6. പലതരം മാനസികാവസ്ഥകൾക്കും വ്യത്യസ്ത തരം തലച്ചോറിന്റെ അവസ്ഥകളുമായി സ്ഥിരമായ ബന്ധമുണ്ടെന്ന് കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. വ്യത്യസ്ത മാനസികാവസ്ഥകളുടെ സവിശേഷതയായ പ്രവർത്തനപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തലച്ചോറിന്റെ അവസ്ഥകളാൽ ഉൾക്കൊള്ളപ്പെടുന്നുവെന്ന് ഞങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. തൽഫലമായി, മാനസികാവസ്ഥകളും ചില മസ്തിഷ്ക അവസ്ഥകളും തമ്മിൽ വ്യവസ്ഥാപിത ബന്ധങ്ങളുണ്ടെന്ന വാദം പ്രവർത്തനവാദ വിക്ഷേപവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നു.

ഐഡന്റിറ്റി തിയറി, ബിഹേവിയറിസം, ഫങ്ഷണലിസം എന്നീ ആശയങ്ങൾ മനസ്സിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചും കൃത്രിമബുദ്ധിയുമായുള്ള അതിന്റെ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചും ഗണ്യമായ ദാർശനിക ഉൾക്കാഴ്ചകൾ നൽകുന്നു. ഓരോ സിദ്ധാന്തവും മാനസികാവസ്ഥകളുടെ ആവിർഭാവത്തെക്കുറിച്ചും

ബുദ്ധിപരമായ പെരുമാറ്റത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ. തൽഫലമായി, കമ്പ്യൂട്ടറുകൾക്ക് ആത്മാർത്ഥമായി ചിന്തിക്കാനോ

മനസ്സിലാക്കാനോ ബോധം ഉണ്ടായിരിക്കാനോ കഴിയുമോ എന്ന പരിശോധനയ്ക്ക് ഈ ദാർശനിക സിദ്ധാന്തങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നു. പെരുമാറ്റവാദം പെരുമാറ്റത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു, ഐഡന്റിറ്റി തിയറി ജൈവ പ്രക്രിയകളെ അടിവരയിടുന്നു, പ്രവർത്തനപരത പ്രവർത്തനപരമായ റോളുകൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. മൊത്തത്തിൽ, മനസ്സ്, അറിവ്, കൃത്രിമബുദ്ധി എന്നിവ തമ്മിലുള്ള പരസ്പരബന്ധം പരിശോധിക്കുന്നതിനും ബുദ്ധിയുടെ സത്തയെയും AI യുടെ ഭാവിയെയും കുറിച്ചുള്ള നിലവിലെ ചർച്ചകൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനും അവ കൂടുതൽ ആഴത്തിലുള്ള ഒരു ചട്ടക്കൂട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.

കൃത്രിമബുദ്ധിയിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ നിർണായകമായ ഒരു ജ്ഞാനശാസ്ത്രപരമായ നിഗമനമാണ് യന്ത്രവിജ്ഞാനത്തിന്റെ അവസ്ഥ. മനുഷ്യന്റെ ശ്രമമെന്ന നിലയിൽ വിശ്വാസം, സത്യം, ന്യായീകരണം എന്നിവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് അറിവിന്റെ പൊതുവായ ധാരണ. കൃത്രിമബുദ്ധി സംവിധാനങ്ങൾക്ക് അറിവ് നിലനിർത്താനും, നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരാനും, ഡാറ്റയിൽ നിന്ന് പഠിക്കാനും, പ്രവചനങ്ങൾ നൽകാനും കഴിയും. ഇത് കൃത്രിമബുദ്ധി സംവിധാനങ്ങൾക്ക് അറിവുണ്ടോ അതോ ചിഹ്നങ്ങളും ഡാറ്റയും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം ഉയർത്തുന്നു. കർശനമായ ജ്ഞാനശാസ്ത്ര വീക്ഷണകോണിന്റെ വക്താക്കൾ വാദിക്കുന്നത് കൃത്രിമബുദ്ധിക്ക് (AI) ധാരണയും ബോധവും ഇല്ലെന്നും, അതിനാൽ സമഗ്രമായ മനുഷ്യ അർത്ഥത്തിൽ അറിവിനേക്കാൾ ഉരുത്തിരിഞ്ഞതോ ഉപകരണപരമോ ആയ അറിവ് മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നുമാണ്.

കൂടാതെ, അറിവിന്റെ ഉറവിടങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവാദങ്ങളെ കൃത്രിമബുദ്ധി പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നു. ക്ലാസിക്ക് എപ്പിസ്റ്റമോളജി അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രമായ ഒരു മുൻഗണനാ അറിവിനെയും അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ ഒരു പിൻഗണനാ അറിവിനെയും വേർതിരിക്കുന്നു. അറിവ് സമ്പാദനത്തിന്റെ അനുഭവവാദ മാതൃകകൾ മെഷീൻ ലേണിംഗ് സിസ്റ്റങ്ങളോട് സാമ്യമുള്ളതാണ്, കാരണം അവ പ്രധാനമായും ഡാറ്റയെയും അനുഭവത്തെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. നേരെമറിച്ച്, ഒരു മുൻഗണനാ ആശയം കൃത്രിമബുദ്ധിയെ അറിയിക്കുന്ന അൽഗോരിതങ്ങൾ, ലോജിക്കൽ ഘടനകൾ, ഗണിതശാസ്ത്ര മോഡലുകൾ എന്നിവയുടെ സവിശേഷതകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. യുക്തിവാദ, അനുഭവവാദ രീതിശാസ്ത്രങ്ങളുടെ ഘടകങ്ങൾ സംയോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കൃത്രിമബുദ്ധി (AI) പരമ്പരാഗത ജ്ഞാനശാസ്ത്ര അതിരുകളെ മറയ്ക്കുന്നു.

മറ്റൊരു പ്രധാന സൂചന പ്രസ്താവനയുടെ വിശ്വാസ്യതയും വിശദീകരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. കാരണങ്ങൾ, തെളിവുകൾ, വിമർശനാത്മക പ്രതിഫലനം എന്നിവയാണ് മനുഷ്യന്റെ ജ്ഞാനശാസ്ത്രം കാഴ്ചപ്പാടുകളെ സാധൂകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന രീതികൾ. ആഴത്തിലുള്ള പഠന മാതൃകകളുടെ മേഖലയിൽ, കൃത്രിമബുദ്ധി സംവിധാനങ്ങൾ പലപ്പോഴും വളരെ കൃത്യവും എന്നാൽ വിശദീകരിക്കാൻ വെല്ലുവിളി നിറഞ്ഞതുമായ ഔട്ട്പുട്ടുകൾ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്ന ഒരു പ്രശ്നമാണ് എപ്പിസ്റ്റമിക് അതാര്യത, അവിടെ ഒരു കൃത്രിമബുദ്ധി എങ്ങനെ ഒരു വിധിന്യായത്തിലേത്തിയെന്ന് ഡെവലപ്പർമാർക്ക് പോലും പൂർണ്ണമായി കണ്ടെത്താൻ കഴിയില്ല. ഇത് കൃത്രിമബുദ്ധി സൃഷ്ടിക്കുന്ന വിശ്വാസങ്ങളുടെയോ ശുപാർശകളുടെയോ ജ്ഞാനശാസ്ത്രപരമായ ന്യായീകരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ ഉയർത്തുന്നു.

കൂടാതെ, കൃത്രിമബുദ്ധി ജ്ഞാനശാസ്ത്രപരമായ അധികാരത്തിന്റെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും പുതിയ രൂപങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. വിവിധ മേഖലകളിൽ തീരുമാനമെടുക്കലിൽ AI സംവിധാനങ്ങൾ ക്രമേണ ഗണ്യമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു.

വൈദ്യശാസ്ത്രം, നിയമം, സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രം, ഗവേഷണം എന്നിവയുൾപ്പെടെയുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ. ഇത് ജ്ഞാനശാസ്ത്രപരമായ ഉത്തരവാദിത്തത്തെ വ്യക്തിഗത മനുഷ്യ ജ്ഞാനികളിൽ നിന്ന് അവരെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള സങ്കീർണ്ണമായ സാമൂഹിക-സാങ്കേതിക സംവിധാനങ്ങളിലേക്ക് മാറ്റുന്നു. കൃത്രിമബുദ്ധി ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന അറിവിന്റെ അവകാശവാദങ്ങൾക്ക് ആരാണ് ഉത്തരവാദിയെന്ന് ജ്ഞാനശാസ്ത്രജ്ഞർ ഇപ്പോൾ അന്വേഷിക്കണം: സിസ്റ്റം, പ്രോഗ്രാമർ, ഡാറ്റ അല്ലെങ്കിൽ ഉപയോക്താവ്, വിശ്വാസം എങ്ങനെ വിതരണം ചെയ്യണം.

കൃത്രിമബുദ്ധിയുടെ പുരോഗതി അറിവിന്റെ മാനദണ്ഡങ്ങളെ കൂടുതൽ സ്വാധീനിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ വൈജ്ഞാനിക ശക്തികളെ കവിയുന്ന വിശാലമായ ഡാറ്റാസെറ്റുകൾ വിശകലനം ചെയ്യാനുള്ള കഴിവ് കൃത്രിമബുദ്ധിക്കുണ്ട്, ഇത് മനുഷ്യർക്ക് അദൃശ്യമായ നൂതന കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളെയും പാറ്റേണുകളെയും തിരിച്ചറിയാൻ സഹായിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഡാറ്റാ ഗുണനിലവാരം, പക്ഷപാതങ്ങൾ, അൽഗോരിതം ആർക്കിടെക്ചർ എന്നിവയുൾപ്പെടെയുള്ള പ്രശ്നങ്ങളാൽ കൃത്രിമബുദ്ധി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കൃത്രിമബുദ്ധിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള അറിവ് വസ്തുനിഷ്ഠമോ തെറ്റുപറ്റാത്തതോ അല്ലെന്ന് ഈ പരിമിതികൾ അടിവരയിടുന്നു; പകരം, അതിന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ ഉൾച്ചേർത്ത മനുഷ്യന്റെ ആദർശങ്ങളും അനുമാനങ്ങളുമാണ് അതിനെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത്.

സാമൂഹികവും കൂട്ടായതുമായ ജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തിൽ കൃത്രിമബുദ്ധിക്ക് സ്വാധീനമുണ്ട്. മനുഷ്യരും റോബോട്ടുകളും തമ്മിലുള്ള സഹകരണം അറിവ് സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് കൂടുതൽ സംഭാവന നൽകുന്നു. വിതരണം ചെയ്ത ജ്ഞാനം, വികസിത മനസ്സ്, പൊതുവിജ്ഞാനം തുടങ്ങിയ ആശയങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം വീണ്ടും ജനപ്രീതി നേടാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ജ്ഞാനശാസ്ത്ര ഭൂപ്രകൃതിയിൽ കൃത്രിമബുദ്ധിയുടെ സംയോജനം സമൂഹങ്ങൾ അറിവ് ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന, പ്രമാണീകരിക്കുന്ന, പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന രീതിയെ പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നു.

ശക്തമായ കൃത്രിമബുദ്ധിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ സംശയം കൃത്രിമബുദ്ധിയുടെ മേഖലയ്ക്ക് നിർണായക പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. നിർദ്ദിഷ്ട മാനസികാവസ്ഥകൾ പ്രത്യേക ജൈവ മസ്തിഷ്ക അവസ്ഥകളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, സിലിക്കൺ, സർക്യൂട്ട്, കോഡ് എന്നിവയാൽ നിർമ്മിച്ച കമ്പ്യൂട്ടറുകൾക്ക് യഥാർത്ഥത്തിൽ മാനസികാവസ്ഥകൾ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ കഴിയില്ല. കമ്പ്യൂട്ടറുകൾക്ക് സ്വന്തം വൈജ്ഞാനിക അവസ്ഥകൾ വളർത്തിയെടുക്കാൻ കഴിയാത്തതാണ് ഇതിന് കാരണം. കൃത്രിമബുദ്ധി സംവിധാനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ബുദ്ധിയുടെയോ ബോധത്തിന്റെയോ അനുകരണം സാധ്യമാണ്, എന്നിരുന്നാലും, ഈ സംവിധാനങ്ങൾ വികാരങ്ങൾ ആധികാരികമായി ചിന്തിക്കുകയോ അനുഭവിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന് തിരിച്ചറിയേണ്ടത് നിർണായകമാണ്. കൃത്രിമബുദ്ധിക്ക് യഥാർത്ഥ വികാരങ്ങളോ അനുഭവങ്ങളോ അഭിപ്രായങ്ങളോ ഉണ്ടാകാനുള്ള സാധ്യതയെക്കുറിച്ച് ഇത് സംശയങ്ങൾ ഉയർത്തുന്നു.

മാത്രമല്ല, ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം വൈജ്ഞാനിക പ്രക്രിയകളുടെ ജൈവശാസ്ത്രപരമായ അടിത്തറകളെ ഗണ്യമായി ഊന്നിപ്പറയുന്നു. കൃത്രിമബുദ്ധി ഗവേഷണത്തിൽ യഥാർത്ഥ ബുദ്ധി കൈവരിക്കുന്നതിന് മനുഷ്യ മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ ഭൗതിക ഘടനയെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെയും അടുത്ത് പകർത്താൻ കഴിയുന്ന സംവിധാനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഇത് വാദിക്കുന്നു. ആധികാരിക ജ്ഞാനം നേടുന്നതിന് ഇത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ലളിതമായ കമ്പ്യൂട്ടിംഗ് മോഡലുകളോ അമൂർത്ത അൽഗോരിതങ്ങളോ അപര്യാപ്തമായിരിക്കും. മാത്രമല്ല, കൃത്രിമം ഉൾപ്പെടെ നിരവധി രീതിശാസ്ത്രങ്ങൾക്ക് ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം ആശയപരമായ അംഗീകാരം നൽകുന്നു.

നാഡി പ്രക്രിയകൾ, മസ്തിഷ്ക അനുകരണം, ശരീരശാസ്ത്രപരമായി വിശ്വസനീയമായ ന്യൂറൽ മോഡലിംഗ് എന്നിവയിലൂടെ ബുദ്ധിശക്തിയെ വിവരിക്കുന്നു.

അതിന്റെ നിർവ്വഹണത്തിലൂടെ മൾട്ടിപ്പിൾ റിയലിസബിലിറ്റി എന്ന ആശയത്തിൽ അത് ഏർപ്പെടുത്തുന്ന നിയന്ത്രണം. വിവിധ ഭൗതിക സംവിധാനങ്ങളിൽ മാനസികാവസ്ഥകളെ ക്ഷണികമാക്കാൻ അനുവദിക്കുന്ന പ്രവർത്തനപരതയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം മാനസികാവസ്ഥകളെ പ്രത്യേക ഭൗതിക അവസ്ഥകളിലേക്ക്, പ്രത്യേകിച്ച് മനുഷ്യ തലച്ചോറ്റുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയിലേക്ക് പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു. തൽഫലമായി, മനുഷ്യ മസ്തിഷ്കവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ വ്യത്യസ്തമായ ശാരീരിക ഐഡന്റിറ്റി കാരണം കൃത്രിമബുദ്ധിക്ക് യഥാർത്ഥ ബോധം ഇല്ലെന്നും, എന്നാൽ മനുഷ്യനിൽ നിന്ന് വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്ത പെരുമാറ്റം സ്ഥിരമായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തക്കാർ വാദിച്ചേക്കാം. മനുഷ്യ മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ സമാനമായ ഭൗതിക സവിശേഷതകൾ കൃത്രിമബുദ്ധിക്ക് ഇല്ലാത്തതാണ് ഇതിന് കാരണം.

നേരെമിച്ച്, ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം യഥാർത്ഥ ലോക സന്ദർഭങ്ങളിൽ കൃത്രിമബുദ്ധിയുടെ പ്രായോഗിക പ്രയോഗങ്ങളെ കുറയ്ക്കുന്നില്ല. ഈ വീക്ഷണകോണിൽ നിന്ന് നോക്കുമ്പോൾ, മനുഷ്യന്റെ അറിവിനെ അനുകരിക്കുന്നതിനും, പെരുമാറ്റം പ്രവചിക്കുന്നതിനും, തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിൽ സഹായിക്കുന്നതിനുമുള്ള ഒരു വിലപ്പെട്ട ഉപകരണമായി കൃത്രിമബുദ്ധി (AI) തുടരുന്നു. AI വളരെയധികം പ്രയോജനകരമാകുന്ന മേഖലകളാണിവ. കൃത്രിമബുദ്ധി മോഡലുകൾക്ക് ന്യൂറോ ശാസ്ത്രജ്ഞർക്ക് പരീക്ഷിക്കാവുന്ന സിമുലേഷനുകൾ നൽകാൻ കഴിയും, ഇത് തലച്ചോറിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ ഗ്രാഹ്യത്തെ ഗണ്യമായി സഹായിക്കുന്നു. മോഡലുകൾക്ക് അവബോധമില്ലെങ്കിലും, ഇത് ശരിയാണ്.

ഒരു വ്യക്തിയുടെ ആന്തരിക മാനസിക പ്രക്രിയകളേക്കാൾ പെരുമാറ്റവുമായി ബുദ്ധി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് പെരുമാറ്റവാദം കൃത്രിമബുദ്ധി (AI) എന്ന ആദ്യകാല ആശയത്തെ ഗണ്യമായി സ്വാധീനിച്ചു. ബുദ്ധി പെരുമാറ്റവുമായി

ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് പെരുമാറ്റവാദം വാദിച്ചതിനാലാണിത്. മനുഷ്യന്റെ പെരുമാറ്റത്തിൽ നിന്ന് വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്ത പെരുമാറ്റങ്ങൾ പ്രകടമാക്കിയാൽ ഒരു കൃത്രിമ സംവിധാനത്തെ ബുദ്ധിമാനായി കണക്കാക്കാമെന്ന് പെരുമാറ്റവാദ വിക്ഷേപം വാദിക്കുന്നു. ഒരു കൃത്രിമ സംവിധാനത്തിന്റെ പെരുമാറ്റം ഒരു മനുഷ്യനിൽ നിന്ന് വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തതാണ് ഇതിന് കാരണം. അലൻ ട്യൂറിംഗ് വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത ട്യൂറിംഗ് ടെസ്റ്റ്, യന്ത്രങ്ങളുടെ ആന്തരിക മാനസികാവസ്ഥകളെ അവഗണിച്ച് നിരീക്ഷിക്കാവുന്ന ഭാഷാപരമായ പെരുമാറ്റത്തിലൂടെ മാത്രം കമ്പ്യൂട്ടർ ബുദ്ധിയെ വിലയിരുത്തുന്നു. കമ്പ്യൂട്ടർ ബുദ്ധിയെ വിലയിരുത്തുന്ന ട്യൂറിംഗ് ടെസ്റ്റുമായി ഈ ആശയം അടുത്ത ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തൽഫലമായി, അതിന്റെ അടിസ്ഥാന രൂപകൽപ്പനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല, മറിച്ച് അതിന്റെ പ്രകടനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മാത്രം കൃത്രിമബുദ്ധിയെ വിലയിരുത്തുന്നതിന് പെരുമാറ്റവാദം ഒരു സൈദ്ധാന്തിക യൂക്തി വാഗ്ദാനം ചെയ്യും.

കൃത്രിമബുദ്ധിയിൽ, പെരുമാറ്റവാദം നിർവചിക്കപ്പെടുന്നത് ഇൻപുട്ടും ഔട്ട്പുട്ടും തമ്മിലുള്ള ബന്ധങ്ങളിൽ നൽകുന്ന ഗണ്യമായ ഊന്നലാണ്. കൃത്രിമബുദ്ധിയുടെയും മെഷീൻ ലേണിംഗിന്റെയും വികസനത്തിന്റെ പ്രാരംഭ ഘട്ടങ്ങളിൽ, പെരുമാറ്റ മനുശാസ്ത്രത്തിൽ നിന്നുള്ള ഉത്തേജക-പ്രതികരണ മാതൃക പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു. നിർദ്ദിഷ്ട സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് പ്രതികരണമായി അനുയോജ്യമായ ഔട്ട്പുട്ടുകൾ നൽകുന്നതിനാണ് ഈ സംവിധാനങ്ങൾ രൂപകൽപ്പന ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

ഇൻപുട്ടുകൾ. പെരുമാറ്റവാദ തത്വങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു തരം പഠനമാണ് റൈൻഫോഴ്സ് മെന്റ് ലേണിംഗ്. ഒരു ഏജന്റിന്റെ പെരുമാറ്റത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നതിനായി പ്രതിഫലങ്ങളുടെയും പിഴകളുടെയും പ്രയോഗത്തിലൂടെയാണ് ഈ പഠനരീതി നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ, ഫീഡ്ബാക്കിലൂടെ പരിസ്ഥിതിയിൽ നിന്ന് പഠിക്കുന്ന റിയലിസ്റ്റിക് ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇന്റലിജൻസ് സിസ്റ്റങ്ങളുടെ പുരോഗതിക്ക് അടിസ്ഥാന സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ പെരുമാറ്റവാദം ഗണ്യമായി സംഭാവന നൽകി.

ബുദ്ധിശക്തിയുടെ നിലനിൽപ്പിന് ആന്തരിക മാനസികാവസ്ഥകൾ ആവശ്യമില്ലെന്ന് പെരുമാറ്റവാദം വാദിക്കുന്നു. ഒരു കൃത്രിമബുദ്ധി സംവിധാനത്തിന് ബുദ്ധിമാനായി കണക്കാക്കാൻ അവബോധമോ ധാരണയോ ആത്മനിഷ്ഠമായ അനുഭവമോ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നില്ല; ബുദ്ധിപരമായ പെരുമാറ്റവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന പെരുമാറ്റം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ അത് മതിയാകും. ദുർബലമായ കൃത്രിമബുദ്ധി എന്നത് കൃത്രിമബുദ്ധിയുടെ ഒരു രൂപത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, അവിടെ യന്ത്രങ്ങൾ യഥാർത്ഥ ധാരണയോ അറിവോ ഉറപ്പിക്കാതെ ബുദ്ധിപരമായ പെരുമാറ്റത്തെ അനുകരിക്കുന്നു. ഇത് കൃത്രിമബുദ്ധിയുടെ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗമായ ദുർബലമായ AI യുടെ വികസനത്തിന് സഹായിക്കുന്നു. തൽഫലമായി, യന്ത്രങ്ങളിൽ മനസ്സിന്റെയും ബോധത്തിന്റെയും നിലനിൽപ്പിനെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കീർണ്ണമായ മറ്റാഫിസിക്ക് ചർച്ചകളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിൽ നിന്ന് പെരുമാറ്റവാദം വിട്ടുനിൽക്കുന്നു.

കൃത്രിമബുദ്ധിയോടുള്ള പെരുമാറ്റവാദ സമീപനം പലതവണ കാര്യമായ വിമർശനങ്ങൾ നേരിടേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ബൗദ്ധിക ശ്രമങ്ങളിലെ പങ്കാളിത്തം അന്തർലീനമായി യഥാർത്ഥ ധാരണയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല എന്ന വാദം ഉയർന്നുവരുന്ന ഒരു പ്രധാന ആശങ്കയാണ്. ഒരു സിസ്റ്റത്തിന് അവയുടെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാതെ തന്നെ കൃത്യമായ പ്രതികരണങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് ചിത്രീകരിച്ചുകൊണ്ട് ജോൺ സിയേഴ്സിന്റെ ചൈനിസ് റൂം വാദം പെരുമാറ്റവാദത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, പെരുമാറ്റവാദം പ്രാതിനിധ്യം, ചിന്ത, ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധി തുടങ്ങിയ ആന്തരിക വൈജ്ഞാനിക പ്രക്രിയകളെ അവഗണിക്കുന്നുവെന്ന് ചില വ്യക്തികൾ വാദിക്കുന്നു. ഉയർന്ന തലത്തിലുള്ള ബുദ്ധി വ്യക്തമാക്കുന്നതിന് ഈ നടപടിക്രമങ്ങൾ നിർണായകമാണ്.

കൃത്രിമബുദ്ധിയുടെ ധാർമ്മികതയ്ക്കും കാര്യമായ സ്വാധീനമുണ്ട്. കൃത്രിമബുദ്ധി സംവിധാനങ്ങൾക്ക് സന്തോഷം അല്ലെങ്കിൽ ദുരിതം പോലുള്ള ആന്തരിക സംഭവനങ്ങൾക്കുള്ള ശേഷിയില്ല, അതിനാൽ അവയ്ക്ക് ധാർമ്മിക ദോഷം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയില്ല. പെരുമാറ്റവാദം സാധുവാണെന്ന ആശയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് ഇത്. തൽഫലമായി, കൃത്രിമബുദ്ധി സംവിധാനങ്ങൾക്ക് ഒരു ധാർമ്മിക നിലപാട് ഇല്ല, കൂടാതെ ധാർമ്മിക പെരുമാറ്റത്തിന് പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്തം വഹിക്കുന്നു. ധാർമ്മിക പെരുമാറ്റത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം വ്യക്തികൾക്കാണ്. ഇത് ധാർമ്മിക തീരുമാനത്തെ സുഗമമാക്കുന്നു.

ഭാവിയിൽ കൃത്രിമബുദ്ധി സംവിധാനങ്ങൾ മനുഷ്യരെപ്പോലെയുള്ള പെരുമാറ്റങ്ങൾ കൂടുതലായി പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് വെല്ലുവിളികൾ സൃഷ്ടിച്ചേക്കാം.

ഉപസംഹാരമായി, പെരുമാറ്റവാദം കൃത്രിമബുദ്ധിയുടെ വികാസത്തെയും അതിന്റെ ഫലപ്രാപ്തിയുടെ വിലയിരുത്തലിനെയും ഗണ്യമായി സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിരീക്ഷിക്കാവുന്ന പെരുമാറ്റം, പ്രകടനം, പ്രതിഫലത്തിലൂടെയുള്ള പഠനം എന്നിവയിൽ പെരുമാറ്റവാദം ചെലുത്തുന്ന ഊന്നലാണ് ഈ പ്രതിഭാസത്തിന് കാരണം. ആദ്യകാല കൃത്രിമബുദ്ധി ഗവേഷണത്തിന് ഇത് ഒരു പ്രധാന മാതൃകയായിരുന്നു; എന്നാൽ,

മനസ്സിനുള്ളിൽ സംഭവിക്കുന്ന മാനസിക പ്രക്രിയകളെ കണക്കിലെടുക്കുന്നതിൽ അതിന്റെ പരാജയം യഥാർത്ഥമായതിനെ കൃത്യമായി ചിത്രീകരിക്കാനുള്ള അതിന്റെ കഴിവിനെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു.

അറിവും ബോധവും. പ്രയോജനകരവും പ്രാധാന്യമുള്ളതുമായ ഒരു മാതൃക എന്ന നിലയിൽ അതിന്റെ പദവി ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഇത് അങ്ങനെയാണ്. കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമായ വൈജ്ഞാനികവും പ്രവർത്തനപരവുമായ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ ആവിർഭാവം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, കൃത്രിമബുദ്ധിയുടെ (AI) തുടർച്ചയായ വികസനത്തിന് പെരുമാറ്റവാദം ഒരു പ്രധാന ചരിത്രപരവും ദാർശനികവുമായ അടിത്തറയായി തുടരുന്നു. ഈ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അവയുടെ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇതാണ് സ്ഥിതി.

കൃത്രിമബുദ്ധിയുടെ (AI) ഗവേഷണത്തിലും പ്രയോഗത്തിലും പ്രവർത്തനപരത ഒരു പ്രധാനവും സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതുമായ വശമാണ്. ഒന്നിലധികം യഥാർത്ഥ്യബോധം എന്ന ആശയം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ കൃത്രിമബുദ്ധിക്ക് (AI) പ്രവർത്തനപരത ഒരു ഗണ്യമായ ആശയപരമായ അടിത്തറ നൽകുന്നു. വൈവിധ്യമാർന്ന ഭൗതിക വ്യവസ്ഥകളിൽ ഒരു മാനസികാവസ്ഥ കൈവരിക്കാൻ ഈ തന്ത്രം പ്രാപ്തമാക്കുന്നു. മനുഷ്യ മസ്തിഷ്കം, മറ്റ് മൃഗങ്ങളുടെ നാഡീവ്യവസ്ഥകൾ, കൃത്രിമ റോബോട്ടുകൾ എന്നിവ ഈ ഭൗതിക വ്യവസ്ഥകളുടെ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. തൽഫലമായി, ബുദ്ധിപരമായ സംവിധാനങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കുന്നതിന് കൃത്രിമബുദ്ധി മേഖലയിലെ ഗവേഷകർ മനുഷ്യ തലച്ചോറിന്റെ ജൈവശാസ്ത്രപരമായ ഘടന പകർത്തേണ്ടതില്ല. നേരെമറിച്ച്, ഈ വ്യക്തികൾ പ്രവർത്തനപരമായ ദാർശനിക വിക്ഷണകോണുമായി പൂർണ്ണമായും യോജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന അറിവിന്റെ പ്രവർത്തനപരമായ ഓർഗനൈസേഷൻ അനുകരിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു.

കൃത്രിമബുദ്ധിയുടെ മേഖലയ്ക്കുള്ളിൽ പ്രവർത്തനപരതയുടെ ആദ്യകാല നിർവ്വഹണങ്ങളിലൊന്നായി പ്രതീകാത്മകമോ ക്ലാസിക്ക് കൃത്രിമബുദ്ധിയോ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. കൃത്രിമബുദ്ധിയുടെ പ്രാരംഭ മാതൃകകൾ യന്ത്ര-സ്ഥിതി പ്രവർത്തനപരതയിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു, അത് അവയുടെ പ്രചോദനത്തിന്റെ പ്രധാന ഉറവിടമായിരുന്നു. മനസ്സ് ഒരു കമ്പ്യൂട്ടർ സിസ്റ്റമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നും മാനസിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ കമ്പ്യൂട്ടേഷണൽ അവസ്ഥകളായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും ഈ വിശ്വാസങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. കൃത്രിമബുദ്ധി സംവിധാനങ്ങൾ അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ, ലക്ഷ്യങ്ങൾ, ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ എന്നിവ പൊതുജനങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതിന് ചിഹ്നങ്ങൾ, നിയമങ്ങൾ, അൽഗോരിതങ്ങൾ എന്നിവ ഉപയോഗിച്ചു. ഈ പ്രതീകാത്മക പ്രതിനിധാനങ്ങൾക്കൊപ്പം, വികസന പ്രക്രിയയിൽ യുക്തിസഹികരണം, തന്ത്രം, പ്രശ്നപരിഹാരം തുടങ്ങിയ വൈജ്ഞാനിക പ്രവർത്തനങ്ങളും ഉയർന്നുവന്നു. ഒരു സിസ്റ്റത്തിനുള്ളിൽ അവ നിറവേറ്റുന്ന കാര്യകാരണ റോളുകളാണ് മാനസികാവസ്ഥകളെ നിർണ്ണയിക്കുന്നത് എന്ന പ്രവർത്തനപരമായ വിക്ഷണത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിനാണ് ഇത് നടപ്പിലാക്കിയത്. അവയുടെ പ്രാധാന്യം എടുത്തുകാണിക്കുന്നതിനാണ് ഇത് നടപ്പിലാക്കിയത്.

SOAR (State, Operator, and Result) , ACT R (Adaptive Control of Thought—Rational) തുടങ്ങിയ വൈജ്ഞാനിക ഘടനകളുടെ ആവിർഭാവം പ്രവർത്തനപരതയുടെ സജീവ സാന്നിധ്യം പ്രകടമാക്കുന്നു. മനസ്സിനെ അതിന്റെ വ്യതിരിക്തമായ പ്രവർത്തന ഘടകങ്ങളാക്കി വിഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യന്റെ അറിവിനെ പകർത്തുക എന്നതാണ് ഈ സംവിധാനങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം. ഈ ഘടകങ്ങൾ ധാരണ, ഓർമ്മ, പഠനം, പ്രവർത്തനം എന്നിവയെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഒരു ഘടകം അതിന്റെ ശാരീരിക പ്രകടനത്തിലൂടെയല്ല, മറിച്ച് അത് നിർവ്വഹിക്കുന്ന പ്രവർത്തനത്തിലൂടെയാണ് നിർവചിക്കപ്പെടുന്നത്. ഒരു മുഴുവൻ വൈജ്ഞാനിക വ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിലെയും അവയുടെ റോളുകൾ വഴി മാനസിക പ്രക്രിയകളെ നിർവചിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് വാദിക്കുന്ന പ്രവർത്തനവാദ വിക്ഷണത്തെയും ഇത് സമാനമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

കൃത്രിമ ന്യൂറൽ നെറ്റ്‌വർക്കുകളുടെയും ആഴത്തിലുള്ള പഠന അൽഗോരിതങ്ങളുടെയും പ്രയോഗത്തിലൂടെ സമകാലിക കൃത്രിമബുദ്ധി പ്രവർത്തനപരതയെ കൂടുതൽ സമന്വയിപ്പിക്കുന്നു. ജൈവ ന്യൂറോണുകളുടെ സ്വാധീനമുണ്ടായിട്ടും, ഈ ഗ്രൂപ്പുകൾ തലച്ചോറിന്റെ യഥാർത്ഥ ഘടനയെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഇൻപുട്ടുകൾ പ്രോസസ്സ് ചെയ്യുകയും ആന്തരിക അവസ്ഥകൾ പരിഷ്കരിക്കുകയും ഔട്ട്പുട്ടുകൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പരസ്പരബന്ധിതമായ യൂണിറ്റുകളുടെ പാളികളിലൂടെ അവ വൈജ്ഞാനിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. ഈ യൂണിറ്റുകൾ ഈ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ ഒരേസമയം നിർവഹിക്കാൻ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ സിസ്റ്റങ്ങളുടെ ജൈവശാസ്ത്രപരമായ സാമ്യതകളിലല്ല, മറിച്ച് അവയുടെ പ്രവർത്തനപരമായ പ്രകടനത്തിലാണ് പ്രസക്തി, അത് പ്രവർത്തനപരമായ മനഃശാസ്ത്രത്തിന്റെ ആശയങ്ങളുമായി യോജിക്കുന്നു.

ശക്തമായ കൃത്രിമബുദ്ധി എന്ന ആശയം, യന്ത്രങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ പ്രവർത്തനപരമായ ഓർഗനൈസേഷൻ നില കൈവരിക്കാൻ

കഴിയുമെങ്കിൽ അവയ്ക്ക് മാനസികാവസ്ഥകൾ കൈവരിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് വാദിക്കുന്നു, ഈ ആശയത്തെ പ്രവർത്തനവാദ സിദ്ധാന്തവും അംഗീകരിക്കുന്നു. ഈ ആശയം ശക്തമായ കൃത്രിമബുദ്ധി എന്ന ആശയത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ വീക്ഷണമനുസരിച്ച്, മനുഷ്യന്റെ അറിവിന് സമാനമായ രീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കാനും, ന്യായവാദം ചെയ്യാനും, പഠിക്കാനും, പ്രവർത്തിക്കാനും കഴിയുന്ന ഒരു കൃത്രിമബുദ്ധി സംവിധാനത്തിൽ വിശ്വാസങ്ങൾ, ആഗ്രഹങ്ങൾ, സാധ്യതയുള്ള ബോധം എന്നിവ അടങ്ങിയിരിക്കാം. മനുഷ്യന്റെ അറിവിന് സമാനമായ രീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കാനും, യുക്തിസഹമായി ചിന്തിക്കാനും, പഠിക്കാനും, പ്രവർത്തിക്കാനുമുള്ള സിസ്റ്റത്തിന്റെ കഴിവാണു് ഇതിന് കാരണം. മാനസിക പ്രക്രിയകളെ നിരീക്ഷിക്കാവുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്ക് പരിമിതപ്പെടുത്തുന്ന പെരുമാറ്റവാദവും, മാനസികാവസ്ഥകളെ ജൈവിക തലച്ചോറുകളുമായി മാത്രം ബന്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തവും ഈ കാഴ്ചപ്പാടിലേക്കുള്ള രണ്ട് വിപരീത സമീപനങ്ങളാണ്. രണ്ട് വീക്ഷണകോണുകളും മാനസികാവസ്ഥകളെ ഭൗതിക തലച്ചോറുകളുമായി പരസ്പരബന്ധിതമാക്കി വിശദീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

സെമാന്റിക് നെറ്റ്‌വർക്കുകൾ, കൺസെപ്റ്റൽ ഗ്രാഫുകൾ, ഫ്രെയിമുകൾ, റൂൾ-ബേസ്ഡ് സിസ്റ്റങ്ങൾ, പ്രൊസിജറൽ മോഡലുകൾ എന്നിവ ലോജിക്കൽ റീസണിംഗ് തന്ത്രങ്ങൾക്കൊപ്പം ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇന്റലിജൻസ് (AI) പതിവായി ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രാതിനിധ്യ, കമ്പ്യൂട്ടേഷണൽ ടെക്നിക്കുകളെ ഉദാഹരണമായി കാണിക്കുന്നു. ഈ സമീപനങ്ങൾ അറിവ് എൻകോഡ് ചെയ്യുന്നതിനും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനുമുള്ള പ്രായോഗികവും വൈവിധ്യപൂർണ്ണവുമായ രീതികൾ വാശാനം ചെയ്യുന്നു, ഇത് മെഷീനുകൾക്ക് അവ്യക്തത, സന്ദർഭം, വലിയ അളവിലുള്ള വിവരങ്ങളുടെ പ്രോസസ്സിംഗ് എന്നിവ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ പ്രാപ്തമാക്കുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇന്റലിജൻസ് സിസ്റ്റങ്ങൾ പലപ്പോഴും ന്യൂറൽ നെറ്റ്‌വർക്ക് ഫ്രെയിംവർക്കിനെയും നിരവധി പാശ്ചാത്യ എപ്പിസ്റ്റമിക് പാരമ്പര്യങ്ങളെയും മറികടക്കുന്നു. അറിവ് ലഭിക്കുന്നയാളെയോ അല്ലെങ്കിൽ അറിവ് ലഭിക്കുന്ന പ്രത്യേക സന്ദർഭത്തെയോ തിരിച്ചറിയുന്നതിൽ ഈ പാരമ്പര്യങ്ങൾ അമിതമായ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. ഒരു ദാർശനിക വീക്ഷണകോണിൽ നിന്ന് ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ സാരവത്തായതാണെങ്കിലും, അറിവിന്റെ ഏകീകൃതവും ബോധപൂർവ്വവുമായ ഒരു വിഷയമില്ലാതെ ഫലപ്രദമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയുന്ന വിപുലമായ കൃത്രിമ ബുദ്ധി സംവിധാനങ്ങൾക്ക് അവയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം കുറവായിരിക്കാം.

കൃത്രിമബുദ്ധിയുടെ പുരോഗതിയെ സഹായിക്കുന്ന നിരവധി ആശയപരമായ ഉപകരണങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയിൽ പാശ്ചാത്യ ജ്ഞാനശാസ്ത്രം ഗണ്യമായ സംഭാവന നൽകി. വിശ്വാസത്തിന്റെ ഘടന, യുക്തി, വിലയിരുത്തൽ എന്നിവ ചരിത്രപരമായി കേന്ദ്രബിന്ദുവാണ്, ഗ്രീക്ക് യുക്തിയിൽ നിന്നും

സമകാലിക ന്യായീകരണ സങ്കല്പങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിക്കുന്നു. ഔപചാരിക രീതിശാസ്ത്രങ്ങളിലൂടെ അറിവ് മനസ്സിലാക്കാനും പകർത്താനുമുള്ള പരിശ്രമത്തിന്റെ ഒരു വിപുലീകരണമായി കൃത്രിമബുദ്ധിയെ കാണാൻ കഴിയും. നേരെമറിച്ച്, അർത്ഥം, ബോധം, അനിശ്ചിതത്വം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള നിരന്തരമായ സംഭാഷണങ്ങൾ ദാർശനിക പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെടാതെ തുടരുന്നു എന്ന് അടിവരയിടുന്നു.

നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയെ ഉണർത്തൂ

1 താഴെ പറയുന്നവയിൽ ഏതാണ് ജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തിന് കേന്ദ്രബിന്ദു?

a) സൗന്ദര്യം എന്താണ്?

b) എന്താണ് നീതി?

സി) നമുക്ക് എന്ത് അറിയാൻ കഴിയും, അത് എങ്ങനെ അറിയാം?

d) എന്താണ് നല്ല ജീവിതം?

2 അനുഭവവാദവുമായി ഏറ്റവും അടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തുന്ന തത്ത്വചിന്തകൻ ആരാണ്?

a) റെനെ ഡെസ്കാർട്ടസ്

b) ഇമ്മാനുവൽ കാന്റ്

c) ജോൺ ലോക്ക്

d) ജി. ഡബ്ല്യു. എഫ്. ഹെഗൽ

3 ജോൺ ലോക്കിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ജനനസമയത്തെ മനുഷ്യ മനസ്സ് ഇതുപോലെയാണ്

a) ഒരു കണ്ണാടി

b) ഒരു ശൂന്യ സ്ലേറ്റ് (തബ്ലാ റസം)

സി) ഒരു യുക്തിസഹമായ ഘടന

d) ഒരു ദിവ്യ തീപ്പൊരി

4 മനസ്സിന്റെ തത്ത്വചിന്തയിലെ ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം അവകാശപ്പെടുന്നത്

a) മാനസികാവസ്ഥകൾ പെരുമാറ്റരീതികളാണ്

b) മാനസികാവസ്ഥകൾ തലച്ചോറിന്റെ അവസ്ഥകൾക്ക് സമാനമാണ്.

c) മാനസികാവസ്ഥകൾ മിഥ്യകളാണ്

d) മാനസികാവസ്ഥകൾ ഭൗതികമല്ലാത്ത പദാർത്ഥങ്ങളാണ്

5 ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു

a) ദൈവതവാദം

b) പ്രവർത്തനപരത

സി) മനസ്സ്-തലച്ചോറ് ഐഡന്റിറ്റി സിദ്ധാന്തം

d) ലോജിക്കൽ പോസിറ്റിവിസം

6 ഐഡന്റിറ്റി തീയറിയുടെ വികാസവുമായി ഏറ്റവും അടുത്ത ബന്ധമുള്ള തത്ത്വചിന്തകൻ ആരാണ്? a) ഗിൽബർട്ട് റൈൽ

b) ജെ. ജെ. സി. സ്മിത്ത്

c) ഹിലാരി പുട്ടനം

d) ഡാനിയേൽ ഡെനെറ്റ്

നിങ്ങളുടെ കഴിവുകൾ പുറത്തെടുക്കൂ

1 മനസ്സിന്റെ തത്ത്വചിന്തയിൽ ഐഡന്റിറ്റി തിരയ്ക്കുക എന്താണ്?

2 മനസ്സിന്റെ തത്ത്വചിന്തയുടെ മണ്ഡലത്തിനുള്ളിൽ പെരുമാറ്റവാരത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തം വ്യക്തമാക്കുക.

3 പെരുമാറ്റവാരത്തിന്റെ പ്രധാന സവിശേഷതകൾ ഉചിതമായ സന്ദർഭങ്ങൾക്കൊപ്പം പരിശോധിക്കുക.